

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ
ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ - ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΕΙ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΥΠΟ ΤΟ
ΠΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ
ΡΟΩΝ

Αλεξόπουλος Αναστάσιος ΙΑΜ: 15199 Ι

Υπεύθυνος Καθηγητής : Σμαραΐδος Βασίλειος

Μεσολόγγι, 2018

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η καταγραφή, η μελέτη, αλλά και η διερεύνηση των νέων δεδομένων που δημιουργήθηκαν στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, έπειτα από τη διενέργεια μιας ευρείας κλίμακας συγχωνεύσεων πολλών τραπεζικών συστημάτων, με συνέπεια τη διατήρηση τεσσάρων μόνο πιστωτικών ιδρυμάτων. Τα πιστωτικά ιδρύματα που κυριαρχούν πλέον στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα είναι τα εξής: η Τράπεζα Πειραιώς, η Alpha Bank, η EFG Eurobank και η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.). Το αντικείμενο της μελέτης, είναι η παρουσίαση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, έτσι όπως πλέον έχει διαμορφωθεί υπό το πρίσμα των ταμειακών ροών.

Πιο αναλυτικά, στο πρώτο κεφάλαιο εξετάζεται το ελληνικό τραπεζικό σύστημα και η σημασία που έχει για την οικονομία μιας χώρας, γίνεται δηλαδή μια επισκόπηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και η παρουσίαση των βασικών τομέων του.

Σημαντική είναι η ιστορική αναδρομή που γίνεται καθώς και η γενική ιστορική εξέλιξη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος από το 1929 και έπειτα. Επίσης, αναλύεται το ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει πλέον τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα καθώς και τα δεδομένα που ισχύουν όσον αφορά την τραπεζική απασχόληση και τις επιπτώσεις που αυτή έχει στην ελληνική οικονομία. Δεν παραλείπεται βέβαια να γίνει αναφορά στον ρόλο που έχει η Κεντρική Τράπεζα, η τράπεζα όλων των τραπεζών, αφού ρυθμίζει τη λειτουργία τους.

Ο τρόπος χρηματοδότησης των πιστωτικών ιδρυμάτων που είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εμπορικής τραπεζικής θα εξεταστεί παρακάτω, όπως επίσης τα έσοδα των τραπεζών και τα μέσα που συμβάλλουν στην επιβίωσή τους.

Στους ισολογισμούς πλέον εμφανίζεται και η κατάσταση ταμειακών ροών ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη πληροφόρηση για τις ταμειακές εισροές και εκροές. Η Alpha Bank, η Eurobank, η Πειραιώς και η Εθνική Τράπεζα είχαν διάφορες μεταβολές στα ταμειακά τους διαθέσιμα τα έτη 2013 έως και 2016. Οι τράπεζες τείνουν να καταλήγουν το 2016 με ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα μεταξύ 1,5 – 2 δις ευρώ.

Τελικώς η στατιστική ανάλυση μας βοηθάει να προσεγγίσουμε την θέση μια τράπεζας αλλά χρειάζονται περίπλοκα δεδομένα για την αποτελεσματικότερη εικόνα και αντίληψη των πραγμάτων, όπως και στην χρηματοοικονομική ανάλυση.

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	2
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	6
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	6
ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΝΙΚΑ	8
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (1928-1932)	10
ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	13
ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	15
ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ	17
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ	19
ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ- ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗ	20
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	22
Άμεση χρηματοδότηση	22
Έμμεση χρηματοδότηση	22
Διάκριση των αξιόγραφων	23
Αγορές Χρήματος	23
Αγορές Κεφαλαίου	24
ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ	26
Θεωρία των τραπεζών	26
Επιτόκια	26
Ο κανονισμός	27
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ	30
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ- ΕΣΟΔΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ	32
Καταθέσεις	32
Καταθέσεις Χονδρικής	32
Μετοχικό κεφάλαιο	33
Χρέος	34
ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ	35
Δάνεια	35
Καταναλωτικό Δάνειο	35
Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	37

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ	38
ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ	40
ΑΝΑΛΥΣΗ	41
ALPHA BANK	42
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	42
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	43
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ.....	45
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.....	46
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	46
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	46
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ.....	48
EUROBANK	49
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	49
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	50
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ.....	51
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.....	53
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	53
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	54
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ.....	55
ΣΥΝΔΙΑΣΜΕΝΗ ΑΝΑΛΥΣΗ	56
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	62
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ.....	63

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο τραπεζικός τομέας αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες της οικονομίας μιας χώρας. Οι τράπεζες δέχονται καταθέσεις από τους πελάτες και διαθέτουν κεφάλαια μέσω του δανεισμού και των επενδυτικών δραστηριοτήτων στους ιδιώτες, τις επιχειρήσεις και τις κυβερνήσεις. Με τις λειτουργίες αυτές διευκολύνουν τη ροή των αγαθών και υπηρεσιών από τους παραγωγούς στους καταναλωτές και τις χρηματοδοτικές δραστηριότητες της κυβέρνησης. Έτσι συμβάλουν στην αναπτυξιακή διαδικασία μιας χώρας ενώ αποτελούν και τα μέσα εφαρμογής της νομισματικής πολιτικής.

Συνεπώς, η συμβολή του στην ανάπτυξη της οικονομίας είναι καθοριστική τόσο με την τόνωση της εγχώριας ζήτησης και την χρηματοδότηση δυναμικών κλάδων της οικονομίας όσο και με τις καινοτόμες επενδυτικές πρωτοβουλίες. Η αποτελεσματικότητά τους εξαρτάται από το θεσμικό πλαίσιο το οποίο ρυθμίζει την λειτουργία της κοινωνίας σε οικονομικό επίπεδο και στηρίζει τις αναπτυξιακές διαδικασίες.

Αξίζει να αναφερθεί το γεγονός της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας και της φιλελευθεροποίησης του εμπορίου όπου επιτρέπει πλέον σε πολλές οικονομικές οντότητες να μπορούν να δραστηριοποιηθούν παγκόσμια και να διατηρούν ταυτόχρονα σημαντικής έντασης και υπόστασης θυγατρικές, συνδεδεμένες και υποκαταστήματα σε διάφορα σημεία του πλανήτη.

Όσον αφορά τις καταστάσεις των ταμειακών ροών, πρόκειται για ένα μέγεθος με μεγάλη ανάλυση και πληροφορία. Οι τράπεζες και το τραπεζικό σύστημα όπως κάθε επιχείρηση είναι συνδεδεμένες με αυτήν την χρηματοοικονομική μεταβλητή.

Η ανάλυση γίνεται με την παρουσίαση των χρηματοπιστωτικών οργανισμών που μελετήθηκαν, την γνωριμία σε βάθος με την εκάστοτε τράπεζα και την στατιστική ανάλυση των ταμειακών διαθέσιμων και ισοδύναμων.

Τέλος καταλήγουμε σε συμπεράσματα και προτείνουμε την επέκταση της ανάλυσης με περαιτέρω έρευνα καθώς τα στοιχεία είναι λίγα και δεν συνδυάζονται με άλλα, ενώ θα έπρεπε να σχηματίσουμε μια πιο σφαιρική άποψη.

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η ιστορικότητα της τράπεζας της Ελλάδος αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι για την οικονομία της χώρας. Αυτό που αντιπροσωπεύει το ιστορικό υπόβαθρο της Ελλάδας είναι το γεγονός ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα εξελίχθηκε παράλληλα με το σύγχρονο ελληνικό κράτος. Η Εθνική Τράπεζα ιδρύθηκε το 1841, και αρκετές τράπεζες ακολούθησαν με την εμφάνισή τους. Το 1928 ιδρύθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος που αποτέλεσε την κεντρική Τράπεζα. Κατά τη διάρκεια της ανερχόμενης δεκαετίας του 1920 δημιουργήθηκαν πολλές νέες εμπορικές τράπεζες, μόνο ένα μέρος των οποίων, όμως, επέζησε κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης της δεκαετίας του 1930. Στην μεταπολεμική περίοδο, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα κατείχε ως κεντρικό ρόλο τη

χρηματοδότηση της οικονομικής ανάπτυξης και εκβιομηχάνισης της χώρας. Το Ελληνικό Τραπεζικό Σύστημα, όπως και σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες θέσπισαν το πλαίσιο του οικονομικού παρεμβατισμού που αναπτύχθηκε σταδιακά, μέσω του οποίου οι τράπεζες ήταν αυτές που μεσολαβούσαν και απαιτούσαν την παροχή πιστώσεων χαμηλού κόστους για τη βιομηχανική ανάπτυξη. Ένα πολύπλοκο σύστημα που αφορούσε τους ποσοτικούς και ποιοτικούς ελέγχους πίστωσης αναπτύχθηκε, ενώ οι τραπεζικοί περιορισμοί θεσπίστηκαν για την προστασία της χώρας. Όλοι αυτοί οι παρεμβατικοί θεσμοί είχαν ένα συνολικό θετικό ρόλο στην ενίσχυση της συσσώρευσης κεφαλαίων και επενδύσεων.

Ωστόσο, ο οικονομικός παρεμβατισμός στην Ελλάδα συνεχίστηκε και την δεκαετία του 1970 όπου αποτέλεσε υψηλό πληθωρισμό με μεγάλα ελλείμματα. Όπως και με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η ελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος στη δεκαετία του 1980 κρίθηκε απαραίτητη για την αναθεώρηση ολόκληρης της οικονομίας. Η απελευθέρωση των επιτοκίων είχε ως αποτέλεσμα να ανέλθει η χώρα στα επίπεδα της αγοράς, ενώ η απελευθέρωση των κεφαλαίων κατά το πρώτο εξάμηνο της δεκαετίας του 1990 άνοιξε το δρόμο για μια μακροοικονομική σταθεροποίηση. Η απελευθέρωση έληξε μια ολόκληρη περίοδο επιδοτούμενης

πίστωσης, η οποία είχε οδηγήσει σε αναποτελεσματική κατανομή σπανίων κεφαλαίων καθώς και σε υψηλό πληθωρισμό. Επίσης υπέβαλε την κυβέρνηση στην πειθαρχία των διεθνών αγορών, από την οποία επήλθε αύξηση της χρηματοδότησης. Όπως και σε πολλές άλλες περιπτώσεις διαρθρωτικού εκσυγχρονισμού, η Ευρωπαϊκή Ένωση προέβλεψε μια κρίσιμη εξωτερική δύναμη για την ελευθέρωση των οικονομικών. Το πρόγραμμα της ενιαίας αγοράς στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1980, έδωσε την πρώτη ώθηση στην επίπονη διαδικασία της Ελλάδας για να αντιμετωπίσει τον διεθνή ανταγωνισμό. Το πρόγραμμα σύγκλισης της ΟΝΕ στη δεκαετία του 1990 παρείχε ένα πλαίσιο πειθαρχίας που επέτρεπε όρους νομισματικής ώστε να αποκατασταθεί η σταθερότητα, για πρώτη φορά από το 1973.

- Ελευθερία παροχής διασυνοριακών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών εντός της ΕΕ
- Ελάχιστη εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τα ευρωπαϊκά πρότυπα
- Ενίσχυση των μέτρων προληπτικής εποπτείας (κεφαλαιακές απαιτήσεις, εταιρική διακυβέρνηση)
- Δημιουργία συστήματος εγγύησης καταθέσεων
- Εφαρμογή εκτεταμένης νομοθεσίας για τη λειτουργία των κεφαλαιαγορών και των χρηματοπιστωτικών μεσαζόντων που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτές
- Εφαρμογή εκτεταμένης νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας του καταναλωτή
- Έγκριση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Στο πλαίσιο αυτό, ο χρηματοπιστωτικός τομέας έχει ανοίξει το δρόμο για τη επίτευξη προόδου της ελληνικής οικονομίας.

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΝΙΚΑ

Το Τραπεζικό Σύστημα είναι ο βασικός πυλώνας του χρηματοπιστωτικού συστήματος μιας χώρας. Περιλαμβάνει οργανισμούς που παίζουν τον ρόλο του διαμεσολαβητή μεταξύ των αποταμιευτών και των πιστούχων, με αποτέλεσμα την ύπαρξη του μετασχηματισμού της ρευστότητας. Έχει μεγάλο αντίκτυπο στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας με την εγχώρια ζήτηση, καθώς με τη χρηματοδότηση και με τη δημιουργία νέων επενδύσεων στην οικονομία να παίζουν καθοριστικό ρόλο. Αξίζει να σημειωθεί ότι η συμβολή τους έχει απαραίτητη προϋπόθεση την ανάπτυξη του θεσμικού πλαισίου, το οποίο ρυθμίζει και ισορροπεί την λειτουργία της κοινωνίας στον οικονομικό τομέα.

Τα πιστωτικά ιδρύματα, όπως ονομάζονται οι τράπεζες, επιβιώνουν κυρίως από τις καταθέσεις χρηματικών ποσών καθώς αυτό συνεπάγεται τη χορήγηση μεγάλων χρηματικών ποσών με τη μορφή δανείων είτε σε ιδιώτες και ιδιωτικές επιχειρήσεις ή ακόμα και σε δημόσιους οργανισμούς. Αυτές αποτελούν τις λεγόμενες καταθέσεις όψεως, καταθέσεις ταμιευτηρίου και προθεσμιακές καταθέσεις. Επιπλέον η χορήγηση δανείων των τραπεζών αποσκοπεί στην κάλυψη του λειτουργικού κόστους μιας τράπεζας, αφού το επιτόκιο είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό των καταθέσεων. Συνεπώς, όσο μεγαλύτερος είναι ο όγκος των δανείων που χορηγεί η τράπεζα, τόσο μεγιστοποιείται το κέρδος που εισπράττει από τους τόκους της χρηματοδότησης.

Όσον αφορά τη δανειοδότηση ωστόσο, υπάρχουν κάποια μέτρα που οφείλει να παίρνει ένας τέτοιος οργανισμός καθώς υπάρχουν και ορισμένοι περιορισμοί. Ο ρόλος λοιπόν της Κεντρικής Τράπεζας είναι να επιβάλλει έναν κανονισμό που αφορά το ποσοστό των ρευστών διαθεσίμων ώστε να επιτευχθεί η εξασφάλιση της αποπληρωμής των δανείων μαζί με τους τόκους.

Ένα αναπόσπαστο κομμάτι των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι τα ρευστά διαθέσιμα, δηλαδή το απόθεμα χρημάτων που οφείλει να κρατάει η εμπορική τράπεζα στο ταμείο της.

Η διαδικασία δανειοδότησης από ένα τέτοιο οργανισμό είναι πολύπλοκη αφού εξαρχής θα πρέπει να έχει ελεγχθεί η οικονομική κατάσταση του δανειολήπτη και η δυνατότητα της αποδοτικής χρησιμοποίησης του δανείου ώστε να επιστρέψει τα

κεφάλαια που έχει χορηγήσει. Από την άλλη πλευρά υπάρχει σαφώς ο κίνδυνος απώλειας χρηματικών κεφαλαίων, καθώς τα κέρδη της τράπεζας είναι μεγάλα αφού ο όγκος των δανείων είναι τεράστιος και των καταθέσεων που πραγματοποιούνται. Για αυτό τον λόγο συχνά δίνονται δάνεια με εγγύηση, δηλαδή η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων έναντι ανταλλάγματος χρημάτων, με αποτέλεσμα η επίδραση που ασκεί στην αποταμίευση της οικονομίας να εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ίδια. Η εγγύηση ζητείται από την τράπεζα σε δανειολήπτες όπου ο όγκος των χρημάτων που λαμβάνουν είναι αρκετά μεγάλος και υπάρχει μεγάλος κίνδυνος μη αποπληρωμής του δανείου.

Οι λειτουργίες λοιπόν που επιτελεί ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα σχετίζονται με τη διάθεση των απαιτούμενων κεφαλαίων για την πραγματοποίηση επενδυτικών σχεδίων, τη μείωση του κινδύνου από την χορήγηση δανείων στους δανειολήπτες, με άμεση συνέπεια τη μείωση του κόστους κεφαλαίου, την τεχνογνωσία που απαιτείται σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες με στόχο την παραγωγικότητα, ενώ η παροχή δυνατότητας στις οικονομικές μονάδες, χρονικής κατανομής των δαπανών είναι μια βασική υπηρεσία αφού μπορεί με αυτόν τον τρόπο να ο χρόνος κτήσης των αγαθών.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (1928-1932)

Η ελληνική οικονομία αντιμετώπισε πολλά δεινά από το μη βιώσιμο χρέος από τα συνεχόμενα ελλείμματα, την εσωτερική νομισματική αστάθεια και τη μόνιμη παθητικότητα του τρεχούμενου λογαριασμού, ενώ η ασταθής εξωτερική αξία του νομίσματος ήταν μία ακόμα αιτία για να καταρρεύσει η οικονομία της Ελλάδας. Οι αδυναμίες της δομής των τραπεζικών συστημάτων έγιναν πιο σημαντικές με την επέκταση των οικονομικών και τεχνολογικών εξελίξεων. Το τραπεζικό σύστημα αποτελούσε μια μεγάλη διαφορά μονάδων σε σχέση με το μέγεθος και την οικονομική δυναμική, προσθέτοντας ότι δεν υπήρχε το απαραίτητο νομοθετικό πλαίσιο για τη σύσταση και τη λειτουργία των τραπεζών. Το γεγονός ότι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας συγκέντρωσε το μεγαλύτερο μέρος των τραπεζικών εργασιών αλλά και ότι είχε διπλό ρόλο ως εμπορική τράπεζα, ήταν επίσης ένα μεγάλο μειονέκτημα. Σε αυτή τη χρονική περίοδο, η εξειδίκευση απουσίαζε από διάφορους τομείς της τραπεζικής δραστηριότητας. Όσον αφορά τις τραπεζικές υπηρεσίες, η έλλειψη εξειδίκευσης είχε ως αποτέλεσμα υψηλό κόστος και χαμηλή ποιότητα.

Ακόμη, πρέπει να σημειωθεί ότι το 1927 έγινε το πρώτο βήμα ως προς τον καταμερισμό της εργασίας στο τραπεζικό σύστημα που οδήγησε στη διαδικασία εξειδίκευσης στα χρόνια που ακολούθησαν. Παράδειγμα αυτής της εξειδίκευσης είναι το γεγονός ότι δύο ανεξάρτητα τραπεζικά ιδρύματα (δηλαδή η Εθνική Τράπεζα Ελλάδος και η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος) απέκτησαν το έργο υποθήκης και αγροτικής πίστης από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος το 1927 και το 1929 αντίστοιχα. Εκτός αυτού, η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος έχασε το εκδοτικό της προνόμιο, το οποίο μεταφέρθηκε στην Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος το 1928.

Το τραπεζικό σύστημα κατά τη διάρκεια της κρίσης του 1929 βρισκόταν σε μεταρρυθμιστική φάση και, όπως έχει ήδη αναφερθεί, τα κύρια χαρακτηριστικά ήταν η εξειδίκευση και η συγκέντρωση των τραπεζικών μονάδων. Η Κρίση επιτάχυνε αυτές τις διαδικασίες, οι οποίες ενισχύθηκαν και υποστηρίχθηκαν από την κρατική ευημερία.

Όπως προαναφέρθηκε, η Ελλάδα αντιμετώπισε το πρόβλημα της εσωτερικής νομισματικής αστάθειας. Σε γενικές γραμμές, η σταθεροποίηση κάθε νομίσματος πρέπει να συνοδεύεται από την ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος κάθε χώρας που προωθεί τη νομισματική της εξυγίανση αλλά κυρίως από τη δημιουργία Κεντρικής Τράπεζας, η οποία θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις σύγχρονες αρχές των κεντρικών τραπεζών.

Η σταθεροποίηση του νομίσματος είχε λοιπόν διπλό περιεχόμενο: Η Ελλάδα είχε εφαρμόσει το πρότυπο ανταλλαγής χρυσού, με την απαίτηση διατήρησης του επιτοκίου της δραχμής και της λίρας. Για να επιτύχει, η Κοινωνία των Εθνών επέμεινε σε μια τραπεζική μεταρρύθμιση, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα θεσμικό όργανο που θα είχε την αποκλειστική ευθύνη να στηρίζει το εθνικό νόμισμα χωρίς να έχει κανένα εμπορικό συμφέρον. Έτσι, η ίδρυση ενός ξεχωριστού ιδρύματος έκδοσης δεν ήταν αμελητέο για την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Όταν η Μεγάλη Βρετανία εγκατέλειψε το χρυσό πρότυπο, οι κερδοσκοπίες εντατικοποιήθηκαν, προκαλώντας σύγχυση στους ελληνικούς οικονομικούς κύκλους, παρά το γεγονός ότι η δραχμή συνδέθηκε με το δολάριο. Τον Μάιο του 1928, η Ελλάδα επανήλθε σε κατάσταση μετατροπής νομισμάτων στο πλαίσιο σταθερών συναλλαγματικών ισοτιμιών. Το σχετικό διάταγμα απελευθερώθηκε στις 12 Μαΐου 1928, με το οποίο η δραχμή δεν ανήκε πλέον στη Λατινική Νομισματική Ένωση. Ωστόσο, η δραχμή δεν συνδέεται άμεσα με τον χρυσό, αλλά με χρυσό νόμισμα, την αγγλική λίρα. Το γεγονός ότι η Ελλάδα επέλεξε να συνδεθεί με την αγγλική λίρα, ενώ το δολάριο κυβερνούσε το παγκόσμιο νομισματικό σύστημα, ήταν αναμφισβήτητα μια πολιτική απόφαση που τόνισε τη στενή εξάρτηση της Ελλάδας από την Αγγλία. Από την πλευρά της Εθνικής Τράπεζας, η φύση της, με ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, θα εμπόδιζε σαφώς την εκπλήρωση των καθηκόντων που προέρχονταν από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές, τα οποία απαιτούνταν και από την οικονομία.

Όσον αφορά το ρόλο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, μετά την ίδρυση της Κεντρικής Τράπεζας, αξίζει να σημειωθεί ότι η 14η Μαΐου 1928 σηματοδότησε, χωρίς αμφιβολία, την αρχή μιας νέας εποχής στην ιστορία της τράπεζας. Για πρώτη φορά από την ίδρυσή της, η Εθνική Τράπεζα έπρεπε να εργάζεται χωρίς το προνόμιο της έκδοσης και να βρίσκεται, τουλάχιστον θεωρητικά, υπό την καθοδήγηση της Κεντρικής Τράπεζας της Ελλάδος. Στην πραγματικότητα, μετά την ίδρυση της Τράπεζας της Ελλάδος, η Εθνική Τράπεζα ήταν διαφορετική τράπεζα από εκείνη των προηγούμενων ετών. Επομένως, κατά τα έτη κρίσης, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα

είχε την ιδιαιτερότητα να έχει δύο «δανειστές τελευταίας προσφυγής» αλλά και δύο τράπεζες - την Εθνική Τράπεζα και την Τράπεζα της Ελλάδος - που παρενέβησαν για τη σταθεροποίηση της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς. Η Εθνική Τράπεζα προσπάθησε να διατηρήσει έναν κεντρικό και παράλληλο ρόλο με αυτόν της Τράπεζας της Ελλάδος, γεγονός που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι είχε σημαντικές καταθέσεις σε σύγκριση με τις υπόλοιπες εμπορικές τράπεζες.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ο αριθμός των τραπεζών στην Ελλάδα αυξήθηκε σημαντικά κατά το δεύτερο ήμισυ του δέκατου ένατου αιώνα (Gortsos, 1998). Μετά τη σημαντική ενοποίηση του ελληνικού τραπεζικού τομέα στα τέλη της δεκαετίας του 1890, αρκετές νέες τράπεζες ιδρύθηκαν κατά την πρώτη δεκαετία του εικοστού αιώνα. Η δεκαετία του 1920 ήταν περίοδος σημαντικής αλλαγής στη δομή του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Αν και οι συνθήκες δεν ευνοούσαν την δημιουργία νέων τραπεζών, από τη δεκαετία του 1960, η διεθνοποίηση των τραπεζικών δραστηριοτήτων οδήγησε σε μια αύξηση του αριθμού των ξένων τραπεζών που ανοίγουν υποκαταστήματα στην Ελλάδα. Αυτή η τάση ενισχύθηκε από την ένωση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στη δεκαετία του '70, και στη συνέχεια η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το 1981.

Το 1982, και ειδικά μετά το 1987, το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα υποβλήθηκε σε μια σειρά έντονων αλλαγών. Η αναποτελεσματικότητα της κατανομής, η έναρξη της διαδικασίας για την οικονομική ολοκλήρωση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι διεθνείς τάσεις προς την παγκοσμιοποίηση και την απορρύθμιση, συνέβαλαν στην έναρξη ενός προγράμματος εκσυγχρονισμού του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος και στην προσαρμογή του σε διεθνώς αποδεκτά πρότυπα.

Είναι προφανές ότι κατά την τελευταία δεκαετία, υπήρξε αναδιάρθρωση των τραπεζικών εργασιών σε όλα τα τμήματα της τραπεζικής δραστηριότητας. Αυτές οι μείζονες αλλαγές δημιούργησαν την αυξανόμενη ανταγωνιστικότητα, τη μεταρρύθμιση των τραπεζικών ομίλων, τις συγχωνεύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις (Tolios, 1998).

Η απελευθέρωση και η κερδοφορία των ελληνικών εμπορικών τραπεζών κατά τα έτη 1989-1991 έγιναν αντικείμενο εξέτασης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι καθοριστικοί παράγοντες της κερδοφορίας των ελληνικών εμπορικών τραπεζών ήταν διαφορετικοί από αυτούς που απεικονίζονται σε άλλες χώρες κατά τις περιόδους. Η διάρθρωση του κόστους και η κλίμακα οικονομίας του ελληνικού τραπεζικού

συστήματος κατά τα έτη 1980-1989 εξετάστηκαν από οικονομολόγους χρησιμοποιώντας μεταβλητές όπως το μέγεθος των περιουσιακών στοιχείων, το κεφάλαιο, την εργασία και την τεχνολογική πρόοδο.

Έρευνες έδειξαν ότι κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 λίγες τράπεζες κατάφεραν να επιτύχουν σταθερά υψηλά επίπεδα κερδοφορίας. Αυτό επιδιώχθηκε κυρίως μέσω μεσαίων τραπεζών που δεν ήταν κρατικές, διατηρώντας έτσι την υψηλή κερδοφορία. Επιπλέον, οι τράπεζες εκτελούν πλήρη χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες μέσω της δημιουργίας κατάλληλων εταιρειών. Η ικανότητα των ελληνικών τραπεζών εξαρτάται από την αποτελεσματικότητά τους στη διαχείριση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων. Όσον αφορά την κερδοφορία και την αποδοτικότητα των ελληνικών τραπεζών, Noulas (1999), δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στην απόδοση των ιδίων κεφαλαίων και των περιουσιακών στοιχείων διαχρονικά. Η κερδοφορία της Τράπεζας δεν είχε μεγάλη απόκλιση το 1998 από το 1993 ή το 1994. Μετά το 1998 η κερδοφορία των τραπεζών αυξήθηκε. Αυτό το έτος ήταν αντιπροσωπευτικό, καθώς λίγες τράπεζες και ειδικά οι κρατικές επιχειρήσεις κατέβαλλαν προσπάθεια βελτίωσης του χαρτοφυλακίου τους.

Σίγουρα λοιπόν, η κερδοφορία των ελληνικών τραπεζών καθορίζεται από τον ρυθμό πληθωρισμού, το καθεστώς ιδιοκτησίας, τα αποθεματικά κεφάλαια για τον δανεισμό καθώς και οι οφειλές προς το συνολικό ενεργητικό.

ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Το μεγαλύτερο μέρος του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος καλύπτει ο τραπεζικός τομέας αφού αποτελούν το μεγαλύτερο κομμάτι των χρηματοπιστωτικών εταιριών όσον αφορά το μέγεθος των κεφαλαίων και τον αριθμό του προσωπικού. Η δομή του χρηματοπιστωτικού ελληνικού συστήματος περιλαμβάνει την εκδοτική τράπεζα, υποκαταστήματα ελληνικών και ξένων εμπορικών τραπεζών, ειδικούς πιστωτικούς οργανισμούς καθώς και εταιρίες παροχής χρηματοπιστωτικών προϊόντων.

Στην χώρα μας το εκδοτικό προνόμιο έχει η Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία έχει την μορφή της ανωνύμου εταιρίας και ελέγχεται από το κράτος. Η ίδια ακολουθεί ότι ορίζει ο νόμος ενώ έχει ως αποκλειστικό προνόμιο την έκδοση τραπεζογραμματίων, κοπής και κυκλοφορίας κερμάτων για το κράτος. Απαραίτητη είναι η άσκηση της νομισματικής και πιστωτικής πολιτικής, στο πλαίσιο της οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής του κράτους. Επιπρόσθετα έχει την δικαιοδοσία να εποπτεύει και να ελέγχει τις άλλες τράπεζες, να τηρεί τους λογαριασμούς του κράτους και τα αποθεματικά δημοσίων οργανισμών. Τέλος, το γεγονός ότι λειτουργεί ως σύμβουλος της κυβέρνησης για οικονομικά θέματα την χαρακτηρίζει δικαίως ως η Τράπεζα των Τραπεζών.

Ακολουθούν οι εμπορικές τράπεζες, όπου κύρια αρμοδιότητα είναι η συγκέντρωση κεφαλαίων με την μορφή καταθέσεων και η παροχή πιστώσεων στον οικονομικό κύκλο. Η ύπαρξη των υποκαταστημάτων ξένων τραπεζών στην ελληνική επικράτεια επιφέρουν σημαντικά κέρδη από την διεθνοποίηση της ελληνικής τραπεζικής αγοράς. Η διαδικασία εγκατάστασης τους στην Ελλάδα ξεκινάει στις αρχές του 1960 και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ξένων τραπεζών είναι ίδιο με εκείνο που ισχύει για τις ελληνικές τράπεζες. Στην χώρα μας λειτουργούν δυο ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο όπου σήμερα αποτελεί δημόσια υπηρεσία και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το οποίο λειτουργεί κάτω από την εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών.

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ελλάδας συμπληρώνεται από εταιρίες που παρέχουν παράλληλες δραστηριότητες με αυτές των τραπεζών, ειδικά τραπεζικά

προϊόντα και νέες μορφές χρηματοδοτήσεων. Οι πλειονότητα των εταιριών έχουν ιδρυθεί από τις τράπεζες και είναι μέρος τραπεζικών ομίλων ή συμμετέχουν σε μεγάλο ποσοστό οι τράπεζες στο μετοχικό τους κεφάλαιο. Οι τράπεζες βάσει του Ν. 1806/1988 μπορούν να ιδρύουν θυγατρικές ανώνυμες χρηματιστηριακές εταιρίες οι οποίες είναι τακτικά μέλη του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και υπόκεινται σε έλεγχο από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Ωστόσο, η ανάπτυξη της σύγχρονης ασφαλιστικής από τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα αποτελεί αξιοσημείωτο στοιχείο για την ελληνική χρηματαγορά. Στόχος είναι η προσφορά προϊόντων με επενδυτικά χαρακτηριστικά σε συνδυασμό με την καλύτερη κάλυψη και απόδοση έναντι των συνηθισμένων ασφαλιστικών προϊόντων.

Οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου έχουν ως αντικείμενο τη διαχείριση χαρτοφυλακίου χρεογράφων με σκοπό την δημιουργία και την συγκέντρωση των αποταμιεύσεων των επενδυτών σε χρηματιστηριακούς και άλλους τίτλους. Οι περισσότερες μεγάλες τράπεζες στην Ελλάδα έχουν ιδρύσει εταιρίες Leasing ή χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την ελληνική ορολογία. Η χρηματοδοτική μίσθωση είναι μια σύγχρονη μέθοδος μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης επιχειρήσεων για την απόκτηση πάγιων στοιχείων. Η επιχείρηση επιλέγει τον εξοπλισμό ή το ακίνητο και η εταιρία leasing αγοράζει τον εξοπλισμό αυτό από τον προμηθευτή ή το ακίνητο από τον ιδιοκτήτη του και στη συνέχεια το ενοικιάζει για τουλάχιστον τρία χρόνια μέχρι δέκα έτη. Στο τέλος της μισθωτικής περιόδου, ο μισθωτής μπορεί να αγοράσει το πάγιο δίνοντας κάποιο έναντι συμβολικό τίμημα ή μπορεί να ανανεώσει τη σύμβαση για ορισμένο χρόνο. Η δραστηριότητα αυτή μπορεί να ασκηθεί μόνο από τράπεζες που έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα και από ανώνυμες εταιρίες που έχουν αυτό ως αντικείμενό τους.

Ο θεσμός του επιχειρηματικού κεφαλαίου είναι μια μορφή χρηματοδότησης που πρωτοεμφανίστηκε στην Ελλάδα στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

Ο ανταγωνισμός στον τραπεζικό τομέα άρχισε να εμφανίζεται από τις αρχές τις δεκαετίας του 1970 όταν πολλές κυβερνήσεις εφάρμοσαν νόμους για την πολιτική απελευθέρωσης της λειτουργίας των πιστωτικών ιδρυμάτων και διευκόλυνσης των αγορών να ανταγωνίζονται ελεύθερα. Αφορμή των αλλαγών αυτών ήταν αφενός από τον ταχύρυθμο εκσυγχρονισμό της τεχνολογίας και αφετέρου η επίδραση των νέων ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων στις παραδοσιακές τραπεζικές αγορές.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές είχαν σαν αποτέλεσμα τη χρήση νέων οικονομικών όρων που εφαρμόστηκαν για την διεξαγωγή των αποτελεσμάτων. Η μεταβολή του τραπεζικού συστήματος βελτίωσε τα μεγέθη της παγκόσμιας οικονομίας αφού το παγκόσμιο εμπόριο αναπτύχθηκε με γρήγορους ρυθμούς παγκοσμίως με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν νέες χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και δραστηριότητες. Η διεθνής τραπεζική είχε κάνει ήδη την εμφάνισή της και το πελατολόγιο που δημιουργήθηκε έφερε θετικά αποτελέσματα στην οικονομία και γενικά στήριξε το τραπεζικό σύστημα της χώρας. Ακολούθησε ο επαναπροσδιορισμός των διοικητικών ελέγχων, ιδιωτικοποιήσεις και άρση των διοικητικών ελέγχων, ενώ η διεθνοποίηση ήταν πλέον γεγονός.

Αυτά τα νέα μέτρα περιόρισαν το παραδοσιακό μοντέλο λειτουργίας των ιδρυμάτων, απελευθερώθηκε το κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας τους και αυξήθηκαν νέα κεφάλαια αγορών με αποτέλεσμα την ένταξη του νέου ανταγωνισμού των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων προσφέροντας νέες δυνατότητες γεωγραφικής εξάπλωσης.

Οι αλλαγές που πραγματοποιούνται στο διεθνή τραπεζικό χώρο είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Οι επενδύσεις αυξάνονται, ενώ αντίθετα ο παραδοσιακός διαμεσολαβητικός ρόλος των τραπεζών με την αποδοχή καταθέσεων και χορήγηση δανείων σταδιακά περιορίζεται. Η προσφορά νέων προϊόντων και η εξάπλωση σε νέες αγορές εντάσσει τη διαφοροποίηση των προϊόντων και την τιμολόγηση των υπηρεσιών στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας επίσης φτάνει την οικονομία των τραπεζών σε υψηλά επίπεδα τόσο για την μοναδικότητα των προϊόντων που διαθέτουν στους διεθνείς πελάτες όσο για την προώθηση και διάθεση των προϊόντων συχνά συνδεδεμένων με υψηλή τεχνολογία.

Το κόστος λειτουργίας πέρασε τον ανταγωνισμό και σε συνδυασμό με την τιμολόγηση των υπηρεσιών οδήγησε στην πρόσληψη ειδικευμένων κοστολόγων και ειδικών εξωτερικής επικοινωνίας για την προβολή της επιχειρηματικής πολιτικής των τραπεζών και την αντιμετώπιση της συμπεριφοράς των καταναλωτών.

Η επιρροή στα τραπεζικά συστήματα των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν επίσης σημαντική και αποτελεσματική. Μια νέα ενιαία χρηματοπιστωτική αγορά διαμορφώθηκε, η οποία είχε μεγάλες απαιτήσεις και αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε οι πολίτες και οι επιχειρήσεις της ευρωπαϊκής ένωσης να έχουν την ευχέρεια της επιλογής με ποιο χρηματοπιστωτικό οργανισμό θα συνεργαστούν. Αντίστροφα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί να έχουν ελεύθερη πρόσβαση για προσέλκυση πελατών. Όλα τα παραπάνω συνεπάγονται βέβαια τις θεμελιώδεις αρχές που περιέχονται στις συνθήκες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αφορούν την κατάργηση κάθε περιορισμού στην ελεύθερη κίνηση των παραγωγικών συντελεστών, την διασφάλιση της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, τη διασφάλιση της ελευθερίας εγκαταστάσεως των χρηματοπιστωτικών ενδιαιμέσων και την κατάργηση των περιορισμών που εμποδίζουν την αποτελεσματική πρόσβαση των οικονομικών μονάδων στην αγορά.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι η κεντρική τράπεζα της χώρας. Το Ελληνικό Τραπεζικό Σύστημα ιδρύθηκε το 1927, λίγα χρόνια μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και την καταστροφή της Μικράς Ασίας. Στα 80 χρόνια της ύπαρξής της, η Τράπεζα είχε 16 διοικητές, από τους οποίους οι τρεις ήταν εκλεγμένοι Επίτιμοι Διοικητές και οι 28 Υποδιοικητές. Η Τράπεζα άρχισε να λειτουργεί στις 14 Μαΐου 1928.

Το καθεστώς που διέπει τη λειτουργία της Τράπεζας της Ελλάδας καθορίζεται από το καθεστώς που ορίζει ο Νόμος. Το καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος επικυρώθηκε με το νόμο 3424/7 το οποίο έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα. Οι ουσιαστικές τροποποιήσεις εγκρίθηκαν με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης του Χ.Α.

Ειδικότερα, το Καταστατικό, όπως τροποποιήθηκε:

- ορίζει ρητά ότι κύριος στόχος της Τράπεζας είναι η σταθερότητα των τιμών
- διασφαλίζει την ανεξαρτησία της Τράπεζας προς την κυβέρνηση ή οποιαδήποτε οργάνωση και τη λογοδοσία του έναντι του Κοινοβουλίου ·
- αναγνωρίζει τη νομική ενσωμάτωση της Τράπεζας στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών.

Επιπλέον, το Καταστατικό προβλέπει ότι, από την υιοθέτηση του ευρώ ως το νόμισμα της Ελλάδας, η Τράπεζα της Ελλάδος, επιδιώκει τον πρωταρχικό της στόχο και ασκεί την επιρροή της σε κύρια καθήκοντα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και ενεργεί σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ- ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗ

Ο ορισμός του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία αφορά κάθε επιχείρηση που έχει ως αντικείμενο την αποδοχή καταθέσεων ή κεφαλαίων από το κοινό και την χορήγηση πιστώσεων για λογαριασμό της.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός το πρώτο πιστωτικό ίδρυμα που ιδρύθηκε στην Ελλάδα ήταν η Ιονική Τράπεζα το 1834, ενώ το 1841 ακολούθησε την εμφάνισή της η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Αγγελόπουλος Χρ. Παναγιώτης, 2008). Όλα τα πιστωτικά ιδρύματα ακολουθούν συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 4261/2014 ο οποίος προβλέπει: α) την ίδρυση και λειτουργία των δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων, β) τις δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων και γ) την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τις δραστηριότητές τους. Σύμφωνα με τον Νόμο, οι δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων περιλαμβάνουν την αποδοχή καταθέσεων και άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων, τα δάνεια καταναλωτικής πίστεως, την ενυπόθηκη πίστη, την χρηματοδότηση εμπορικών συναλλαγών και τη χρηματοδοτική Μίσθωση, καθώς επίσης ορισμένες υπηρεσίες για την έκδοση και διαχείριση των μέσων πληρωμής. Επίσης, οι εγγυήσεις και δεσμεύσεις περιουσιακών στοιχείων, τα μέσα χρηματαγοράς, το ξένο συνάλλαγμα και τα μέσα ανταλλαγής επιτοκίων και χρεογράφων είναι κάποιες πρόσθετες δραστηριότητες των ιδρυμάτων αυτών. Τέλος, η συμμετοχή σε θέματα κινητών αξιών και η συμβουλευτική παροχή προς τις επιχειρήσεις σχετικά με τη διάρθρωση του κεφαλαίου, τη βιομηχανική στρατηγική, τις συγχωνεύσεις και τις αγορές επιχειρήσεων, τη χρηματοδότηση και τις υπηρεσίες ασφαλούς φύλαξης δεν παραλείπονται από τις αρμοδιότητες που κατέχουν ελεύθερα όλα τα πιστωτικά ιδρύματα οποιουδήποτε κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση να ρυθμίζονται στο κράτος μέλος καταγωγής τους.

Όσον αφορά την εποπτεία των ιδρυμάτων, η Τράπεζα Ελλάδος είναι υπεύθυνη για την προληπτική εποπτεία πιστωτικών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Όμως, οφείλουν σαφώς να συμμορφώνονται με τους κανόνες της ελληνικής επικράτειας σε σχέση με την τραπεζική νομοθεσία καθώς και τους νομικούς κανόνες που έχουν θεσπιστεί προς το συμφέρον του γενικού συμφέροντος. Σκοπός της εποπτείας αυτής είναι η διασφάλιση της σταθερότητας και της αποτελεσματικότητας του τραπεζικού συστήματος και, γενικότερα η ομαλή λειτουργία του.

Τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

- Κεντρική Τράπεζα (Τράπεζα της Ελλάδος)
- εμπορικές τράπεζες
- ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί
- πιστωτικά ιδρύματα με την μορφή πιστωτικού συνεταιρισμού (συνεταιριστικές τράπεζες)
- υποκαταστήματα στην Ελλάδα ξένων Τραπεζών.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Το παγκόσμιο χρηματοδοτικό σύστημα αποτελείται από τις αγορές Χρήματος και Κεφαλαίου. Το χρηματοδοτικό σύστημα μπορεί να θεωρηθεί ως ένα δίκτυο τραπεζών, εξειδικευμένων πιστωτικών ιδρυμάτων, θεσμικών επενδυτών και αγορών αξιόγραφων. Οι αγορές χρήματος και κεφαλαίου παρέχουν τα μέσα και τις υπηρεσίες για την απρόσκοπτη μεταβίβαση χρηματικών πόρων από τις πλεονασματικές στις ελλειμματικές μονάδες. Οι μεν πλεονασματικές μονάδες έχουν διαθέσιμα προς επένδυση κεφάλαια ενώ οι ελλειμματικές μονάδες χρειάζονται κεφάλαια για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους.

Άμεση χρηματοδότηση

Η άμεση χρηματοδότηση είναι η απευθείας χρηματοδότηση από τις πλεονασματικές στις ελλειμματικές μονάδες. Ο Δανειστής και ο Δανειζόμενος συναλλάσσονται απευθείας χωρίς τη διαμεσολάβηση κάποιου τρίτου. Διακρίνεται στη χρηματοδότηση μέσω δανεισμού και στη χρηματοδότηση μέσω συμμετοχής στο Μετοχικό Κεφάλαιο της επιχείρησης. Στην πρώτη περίπτωση περιλαμβάνονται οι δανειστές, ενώ στη δεύτερη οι μέτοχοι σε μια επιχείρηση όπου οι αποδόσεις δεν είναι εγγυημένες. Στην άμεση χρηματοδότηση η αξιολόγηση των επενδύσεων διεξάγεται από τους ίδιους τους επενδυτές.

Έμμεση χρηματοδότηση

Στην έμμεση χρηματοδότηση εμπλέκονται τρία μέρη: πρώτον, οι πλεονασματικές μονάδες, δεύτερον, οι διαμεσολαβητικοί πιστωτικοί οργανισμοί, τρίτον, οι ελλειμματικές μονάδες. Στην περίπτωση αυτή οι αποταμιεύσεις των πλεονασματικών μονάδων κατατίθενται σε πιστωτικούς οργανισμούς, οι οποίοι με τη σειρά τους χορηγούν δάνεια στις ελλειμματικές μονάδες. Για την πραγματοποίηση της τελικής χρηματοδότησης από τους πιστωτικούς οργανισμούς σε οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο απαιτείται χρηματοδότηση των τραπεζών από το ευρύ αποταμιευτικό κοινό και από άλλες πηγές. Την ευθύνη για την αξιολόγηση των αιτούντων τραπεζικά δάνεια έχουν τα στελέχη των τραπεζών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις περιπτώσεις της έμμεσης

χρηματοδότησης οι αποταμιευτές δεν γνωρίζουν τον τελικό αποδέκτη των αποταμιεύσεών τους. Οι απαιτήσεις των αποταμιευτών είναι κατά των τραπεζών και όχι κατά του τελικού αποδέκτη της χρηματοδότησης.

Διάκριση των αξιόγραφων

Η έμμεση χρηματοδότηση γίνεται μέσω έκδοσης αξιόγραφων. Τα αξιόγραφα είναι αποδεικτικά χρέους ή ιδιοκτησίας, τα οποία εκδίδονται από ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις από Δήμους και από την Κεντρική Κυβέρνηση με σκοπό την άντληση κεφαλαίων από ενδιαφερόμενους επενδυτές. Χρηματοοικονομικά ένα αξιόγραφο είναι μια ακολουθία χρηματοροών. Πιο συγκεκριμένα από την πλευρά της εκδούσας αρχής ένα αξιόγραφο αποτελείται από μια αρχική εισροή χρημάτων η οποία ακολουθείται από μια σειρά μελλοντικών χρηματικών εκροών. Τα αξιόγραφα καθόσον αφορά τους εκδότες τους θεωρούνται ως χρηματοδοτικές ευκαιρίες. Συνοπτικά ένα αξιόγραφο μπορεί να θεωρηθεί ως χρηματοδοτική ή ως επενδυτική ευκαιρία για όσους αποφασίσουν να το αγοράσουν.

Τα αξιόγραφα ανάλογα με τη χρηματοδοτική μορφή του εκδότη διακρίνονται σε δημόσια και ιδιωτικά, ενώ ανάλογα με τη νομική τους διάσταση διακρίνονται σε τίτλους που ενσωματώνουν χρέος, τα λεγόμενα χρεόγραφα και σε τίτλους που ενσωματώνουν ιδιοκτησία, τις λεγόμενες μετοχές.

Αγορές Χρήματος

Η αγορά χρήματος είναι η αγορά στην οποία η τίτλοι που συναλλάσσονται είναι βραχυχρόνιας διάρκειας. Τα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των χρεογράφων είναι:

- Διάρκεια, συνήθως μέχρι ενός έτους
- Μικρός κίνδυνος αθέτησης υποχρεώσεων του εκδότη των χρεογράφων
- Υψηλός βαθμός ρευστοποίησης

Η αγορά χρήματος είναι δηλαδή ένα δίκτυο πιστωτικών οργανισμών μέσω του οποίου συναντώνται οι οικονομικές μονάδες για να συνάψουν συμβόλαια για δάνεια. Τα περισσότερα χρεόγραφα που διακινούνται στην αγορά χρήματος και έχουν εκδοθεί από το Δημόσιο, Δήμους και μεγάλες γνωστές επιχειρήσεις θεωρούνται περίπου ισοδύναμα με τα ρευστά διαθέσιμα.

Οι αγορές χρήματος μπορούν να διακριθούν σε εγχώριες και διεθνείς. Στις εγχώριες αγορές οι συναλλαγές γίνονται στο εγχώριο νόμισμα και κάτω από τον έλεγχο της εγχώριας κεντρικής τράπεζας και των εγχώριων ρυθμιστικών και κανονιστικών αρχών, ενώ στις διεθνείς αγορές το πλαίσιο των συναλλαγών είναι διαφορετικό.

Σε γενικές γραμμές τα προϊόντα της χρηματαγοράς θεωρούνται οι ασφαλέστερες επενδύσεις καθώς προσφέρουν μια σταθερή και συνήθως εκ των προτέρων γνωστή απόδοση, ιδιαίτερα στις περιόδους που η αγορά χρήματος δεν παρουσιάζει σημαντικές μεταπτώσεις.

Τα πιο σημαντικά χρεόγραφα της αγοράς είναι τα:

- Έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου
- Τραπεζικά χρεόγραφα
- Χρεόγραφα εμπορικών επιχειρήσεων
- Χρεόγραφα βιομηχανικών επιχειρήσεων

Αγορές Κεφαλαίου

Στην αγορά κεφαλαίου τα αξιόγραφα που διακινούνται είναι μακροπρόθεσμα με διάρκεια συνήθως μεγαλύτερη από ένα έτος. Τα βασικά χαρακτηριστικά των αξιόγραφων που διακινούνται στην αγορά κεφαλαίου είναι:

- Υψηλός κίνδυνος αθέτησης των υποχρεώσεων των εκδοτών
- Σημαντική διακύμανση των τιμών των αξιόγραφων
- Μεγαλύτερη διάρκεια ζωής

Στο χρηματοδοτικό σύστημα διακρίνουμε επίσης δύο ακόμη κατηγορίες, την πρωτογενή και τη δευτερογενή αγορά κεφαλαίου.

Η πρωτογενής αγορά κεφαλαίου είναι η αγορά στην οποία πραγματοποιούνται εκδόσεις νέων αξιόγραφων. Στην αγορά αυτή η τιμή του αξιόγραφου είναι γνωστή και παραμένει αμετάβλητη για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, το οποίο καθορίζεται από τους αναδόχους και την εταιρία τα αξιόγραφα της οποίας διατίθενται στο ευρύ κοινό για πρώτη φορά. Οι συναλλαγές στην πρωτογενή αγορά έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων αξιόγραφων ή την απόσυρση παλαιών. Η δημιουργία νέων αξιόγραφων έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβίβαση κεφαλαίων από

τους νέους αγοραστές στον εκδότη. Τα αξιόγραφα αποσύρονται όταν εκδότης καταβάλει τον τόκο της τελευταίας περιόδου και ένα χρηματικό ποσό ίσο με την ονομαστική αξία του χρεογράφου.

Στη δευτερογενή αγορά κεφαλαίου οι αγοραπωλησίες των αξιόγραφων γίνονται μεταξύ των επενδυτών μέσω των εκπροσώπων των χρηματιστηριακών εταιριών. Επίσης, σε αυτή την κατηγορία οι συναλλαγές με τα αξιόγραφα δεν δημιουργούν νέα αξιόγραφα, απλά τα ήδη υπάρχοντα αλλάζουν ιδιοκτήτες. Οι συναλλαγές δεν επηρεάζουν άμεσα την εταιρία που τα έχει εκδώσει. Τα χρήματα δεν εισπράττονται από τον εκδότη, αλλά από τον πωλητή και καταβάλλονται από τον νέο αγοραστή. Η εκδότης εταιρία επηρεάζεται έμμεσα με την έννοια ότι οι μεταβολές στις τιμές των αξιόγραφων στη δευτερογενή αγορά επηρεάζουν την αγοραία αξία της εταιρίας.

Ο ρόλος των αγορών χρήματος και κεφαλαίου είναι πολύ σημαντικός για την οικονομία καθώς συμβάλλει στην προώθηση της ανάπτυξης των επιχειρήσεων, δημοσίων και ιδιωτικών, και κατ'επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας. Επίσης, βοηθά την κάλυψη του ελλείμματος στον οικονομικό προϋπολογισμό με την έκδοση νέων κρατικών ομολογίων, εξασφαλίζει και βελτιώνει την εμπορευσιμότητα των επενδύσεων σε μετοχικές αξίες και ομόλογα συντελώντας στην ελκυστικότητα αυτής της κατηγορίας των επενδύσεων. Επιπροσθέτως διευρύνουν τον αριθμό των ιδιοκτητών των παραγωγικών μονάδων με προφανή κοινωνικό όφελος από την δικαιότερη κατανομή των κερδών που προέρχονται από την επιχειρηματική διαδικασία. Απαιτούν την εφαρμογή κανόνων διαφάνειας και ανταγωνισμού. Παίζουν εξισορροπητικό ρόλο μεταξύ των οικονομικών μονάδων που έχουν βραχυπρόθεσμες ανάγκες σε ρευστά και σε οικονομικές μονάδες που έχουν ανάγκη να επενδύσουν βραχυπρόθεσμα τα πλεονασματικά ρευστά διαθέσιμά τους. Μπορούν με μικρό κόστος να απορροφήσουν πλεονάζοντα κεφάλαια και να τα προωθήσουν σε βραχυπρόθεσμο δανεισμό δημιουργώντας πλεονεκτήματα για τους συμμετέχοντες στην αγορά και τέλος καθορίζουν μέσω της προσφοράς και της ζήτησης την τιμή του χρήματος, δηλαδή το επιτόκιο.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Θεωρία των τραπεζών

Ο τραπεζικός κόσμος αλλάζει ταχύτατα. Ο παραδοσιακός ρόλος των τραπεζών στην οικονομία είναι να ενεργούν ως μεσάζοντες μεταξύ καταθετών και δανειοληπτών.

Οι οργανισμοί διακρίνονται συνήθως από τους άλλους τύπους χρηματοπιστωτικών εταιρειών στο βαθμό που αυτοί παρέχουν προϊόντα καταθέσεων και δανείων. Τα προϊόντα καταθέσεων πληρώνουν χρήματα κατόπιν αιτήσεως, ή μετά από κάποια ειδοποίηση. Έτσι, οι τράπεζες ασχολούνται με τη διαχείριση των υποχρεώσεων και δανείζουν επίσης χρήματα, δημιουργώντας έτσι τραπεζικά περιουσιακά στοιχεία. Εναλλακτικά, ασχολούνται με τη διαχείριση περιουσιακών στοιχείων, τα οποία χρηματοδοτούνται από καταθέσεις ή λοιπές υποχρεώσεις.

Στα σύγχρονα τραπεζικά συστήματα, υπάρχει μια ολόκληρη σειρά ειδικών τραπεζών, οι οποίες επικεντρώνονται σε εξειδικευμένες αγορές, οι οποίες προσφέρουν ένα ευρύ φάσμα τραπεζικών και άλλων χρηματοπιστωτικών προϊόντων, τόσο διαφοροποιημένα όπως είναι οι λογαριασμοί καταθέσεων, τα δάνεια, οι υπηρεσίες ακινήτων, η χρηματιστηριακή αγορά και η ασφάλιση.

Επιτόκια

Οι τόκοι είναι το ποσό που καταβάλλεται από τους δανειστές για τα στοιχεία του ενεργητικού. Είναι δηλαδή η τιμή που καταβάλλεται για τη χρήση του δανεισμού ή τα χρήματα που κερδίζονται από κατατεθειμένα κεφάλαια. Όταν τα χρήματα κατατίθενται σε μια τράπεζα, οι τόκοι συνήθως καταβάλλονται στον καταθέτη ως ποσοστό του καταβληθέντος ποσού, ωστόσο όταν ο δανειοδότης δανειστεί ένα ποσό, ο τόκος καταβάλλεται συνήθως ως ποσοστό του ποσού οφείλεται. Το ποσοστό του κεφαλαίου που καταβάλλεται ως τέλος για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (συνήθως ένα μήνα ή έτος), ονομάζεται επιτόκιο.

Οι τόκοι είναι η αποζημίωση της τράπεζας για τον κίνδυνο μη επιστροφής των χρημάτων από τον δανειστή, ενώ αντίθετα ο καταναλωτής επιθυμεί σε ορισμένες περιπτώσεις να καταβάλλει τόκους παρά να αναγκαστεί να προβεί σε άλλες χρήσιμες επενδύσεις που θα τον υποχρέωναν να δώσει τα περιουσιακά του στοιχεία.

Εξετάζοντας τις μορφές των επιτοκίων, την πιο συχνή εμφάνισή τους κάνουν τα σταθεροποιημένα και κυμαινόμενα επιτόκια.

Τα εμπορικά δάνεια χρησιμοποιούν συνήθως απλούς τόκους, αλλά μπορεί να μην έχουν πάντα ένα μόνο επιτόκιο κατά τη διάρκεια του δανείου. Τα δάνεια για τα οποία το επιτόκιο δεν αλλάζει αναφέρονται ως δάνεια σταθερού επιτοκίου. Από την άλλη, ενδέχεται να έχουν μεταβλητό επιτόκιο κατά τη διάρκεια της ζωής του δανείου με βάση κάποιο επιτόκιο αναφοράς. Αυτά είναι γνωστά ως κυμαινόμενα επιτόκια.

Τα δάνεια μπορεί επίσης να έχουν διαφορετικά επιτόκια που εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια του δανείου.

Ένας σημαντικός λόγος ώστε να αλλάξει το επιτόκιο είναι η καθυστέρηση της δόσης από τον δανειστή. Υπάρχει σαφώς ο κίνδυνος ότι από την πλευρά του οφειλέτη μπορεί να υπάρξει αδυναμία πληρωμής του δανείου. Αυτό σημαίνει ότι ένας δανειστής γενικά χρεώνει ένα ασφάλιστρο κινδύνου για να εξασφαλίσει ότι, σε όλες τις επενδύσεις του, θα αποζημιωθεί για αυτά που αποτυγχάνουν.

Όσον αφορά τις επενδύσεις, υπάρχει μια αγορά που περιλαμβάνει την αγορά χρήματος, τα ομόλογα, την αγορά μετοχών και την αγορά συναλλάγματος, καθώς και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα λιανικής πώλησης, τις τράπεζες.

Η λειτουργία των αγορών είναι ένα περίπλοκο ζήτημα. Ωστόσο, οι οικονομολόγοι συμφωνούν γενικά ότι τα επιτόκια που προκύπτουν από οποιαδήποτε επένδυση λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα:

- Τον κίνδυνο – το κόστος του κεφαλαίου
- Τις πληθωριστικές προσδοκίες
- Το επίπεδο κινδύνου της επένδυσης
- Το κόστος της συναλλαγής

Ο συντελεστής αυτός ενσωματώνει τα στοιχεία της καθυστερημένης κατανάλωσης και των εναλλακτικών επενδύσεων ενδιαφέροντος.

Ο κανονισμός

Μια πρόσθετη διαδρομή της έρευνας θα πρέπει να επικεντρωθεί στην επίδραση των ρυθμιστικών περιορισμών στις τραπεζικές δραστηριότητες.

Οι πιο κοινοί στόχοι του κανονισμού για τους οργανισμούς είναι:

1. Η μείωση του επιπέδου των τραπεζικών πιστωτών
2. Η συστηματική μείωση του κινδύνου πτωχεύσεως των τραπεζών
3. Η αποφυγή κατάχρησης των τραπεζών - για τη μείωση του κινδύνου των τραπεζών που χρησιμοποιούνται για την ποινικούς σκοπούς
4. Η προστασία του τραπεζικού απορρήτου
5. Οι πιστωτική χορήγηση

Οι γενικές αρχές της ρύθμισης του τραπεζικού συστήματος μπορεί να διαφέρουν σημαντικά.

Οι απαιτήσεις που επιβάλλονται στις τράπεζες είναι να διατηρήσουν ελάχιστους δείκτες κεφαλαιακής αγοράς.

Η ρυθμιστική αρχή απαιτεί από τις τράπεζες να δημοσιοποιούν οικονομικά και άλλα στοιχεία, ώστε οι καταθέτες και οι πιστωτές να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν αυτές τις πληροφορίες για να αξιολογήσουν το επίπεδο του κινδύνου και να λαμβάνουν τις επενδυτικές αποφάσεις. Ως αποτέλεσμα αυτού, η τράπεζα υπόκειται στην πειθαρχία αγοράς.

Η κεφαλαιακή απαίτηση θέτει ένα πλαίσιο για το πώς οι τράπεζες θα πρέπει να χειρίζονται τα κεφάλαιά τους σε σχέση με τα περιουσιακά τους στοιχεία. Σε διεθνές επίπεδο, η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών της Βασιλείας και η Επιτροπή Τραπεζικής Εποπτείας επηρεάζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κάθε χώρας. Το 1988, η Επιτροπή αποφάσισε να εισαγάγει ένα σύστημα μέτρησης του κεφαλαίου κοινώς αναφέρεται ως η πρωτεύουσα συμφωνίας της Βασιλείας.

Η υποχρέωση τήρησης ελάχιστων αποθεματικών ορίζει τα ελάχιστα αποθεματικά κάθε τράπεζας που πρέπει να κρατήσει στη ζήτηση. Αυτό το είδος της ρύθμισης έχει χάσει τον ρόλο που κάποτε είχε, όπως η έμφαση έχει μετακινηθεί προς την κεφαλαιακή επάρκεια, και σε πολλές χώρες δεν υπάρχει ελάχιστη αναλογία αποθεματικών. Η υποχρέωση τήρησης ελάχιστων αποθεματικών έχει ως στόχο τον έλεγχο του αποθέματος τραπεζογραμματίων και των τραπεζικών καταθέσεων.

Οι απαιτήσεις εταιρικής διακυβέρνησης με σκοπό την ενθάρρυνση της τράπεζας ώστε να είναι διαχειρίσιμη είναι ένας έμμεσος τρόπος για την επίτευξη άλλων στόχων:

1. Για να είναι ένα νομικό πρόσωπο
2. Για να ενσωματωθεί σε τοπικό επίπεδο
3. Για να έχουν έναν ελάχιστο αριθμό των διευθυντών

4. Για να έχουν μια οργανωτική δομή
5. Για να ακολουθούν το Σύνταγμα ή το καταστατικό που έχει εγκριθεί.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα ξεκίνησαν στις αρχές του 1980 όταν ο ρόλος της Τράπεζας της Ελλάδος ενισχύθηκε. Η έκθεση της Επιτροπής Καρατζά το 1987 δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια εκτεταμένη διαδικασία απελευθέρωσης της αγοράς, στην οποία ασκούνται επιρροές από τη διεθνοποίηση του ανταγωνισμού και τη δημιουργία της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Μετά από αυτή την έκθεση, οι περισσότεροι έλεγχοι αφορούσαν τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών από τα μέσα της δεκαετίας του 1990. Στις βασικές αλλαγές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η απελευθέρωση του προσδιορισμού των επιτοκίων, η ελεύθερη κυκλοφορία των βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων κεφαλαίων και η κατάργηση των διαφόρων κανόνων σχετικά με τη λειτουργία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Επιπλέον, η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη έχει περαιτέρω εντατικοποιήσει τον διασυνοριακό ανταγωνισμό, επιτρέποντας στις τράπεζες από άλλα Κράτη- μέλη να δραστηριοποιηθούν στην Ελλάδα. Τέλος, το σύστημα του εγχώριου τραπεζικού ανταγωνισμού περιλαμβάνει όχι μόνο τους Ευρωπαίους ομολόγους του, αλλά και τους αγοραστές για την ανάπτυξη των εθνικών και ευρωπαϊκών αγορών με διάφορα χρηματοδοτικά μέσα και επιτρέπει στους εταιρικούς και ιδιώτες πελάτες να επιλέξουν από τις εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 το ελληνικό τραπεζικό τοπίο έχει αλλάξει ραγδαία. Το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της αναδιάρθρωσης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος έλαβε χώρα το 1992, όταν Εμπορική Τράπεζα απορρόφησε την Τράπεζα Επενδύσεων. Η μεγάλη έκρηξη για ενοποίηση συνέβη στα τέλη της δεκαετίας του 1990 όπου οι ελληνικές τράπεζες επεκτάθηκαν στις περιφερειακές αγορές, κυρίως στα Βαλκάνια, και προώθησαν νέες στρατηγικές συνεργασίας με διεθνή πιστωτικά ιδρύματα.

Η περαιτέρω ενοποίηση του ελληνικού τραπεζικού τομέα δεν θα πρέπει να αποκλείεται, λαμβάνοντας υπόψη τη συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση του χρηματοπιστωτικού τομέα στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Οι κατηγορίες πελατών των τραπεζών διαχωρίζονται σε τρεις μεγάλες ομάδες από τις οποίες κάθε τέτοιος οργανισμός επιβιώνει με την ύπαρξή τους.

Η πρώτη κύρια ομάδα των πελατών αφορά τα ιδιωτικά νοικοκυριά, καθώς το σύνολο των αποταμιεύσεών τους ξεπερνά το αντίστοιχο των υποχρεώσεών τους. Είναι δηλαδή τα κύρια μέσα χρηματοδότησης αφού εμμέσως στηρίζουν οικονομικά με χρηματικά μέσα τους τραπεζικούς οργανισμούς για την υλοποίηση των επενδύσεων. Το ύψος των καταθέσεων καθώς και των δανείων που χορηγούνται στις ομάδες αυτές είναι αρκετά μεγάλο και διαφοροποιείται ανάλογα με το μέγεθος του εισοδήματος των ιδιωτικών πελατών και την ηλικία τους. Για αυτό το λόγο οι τράπεζες φροντίζουν για την βελτιστοποίηση της φροντίδας αυτού του πελατολογίου σύμφωνα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του οι οποίες σε κάθε περίπτωση διαφοροποιούνται. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η τράπεζα καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες να ανταπεξέλθει στον ανταγωνισμό και να μεγιστοποιήσει τα κέρδη της παρέχοντας σύγχρονες χρηματοοικονομικές υπηρεσίες στους ιδιωτικούς πελάτες. Τομείς με ικανοποιητικά περιθώρια ανάπτυξης του cross-selling θεωρούνται σήμερα, μεταξύ άλλων, οι ασφάλειες προσώπων και αντικειμένων, τα ακίνητα και οι πράξεις χρεογράφων.

Συνοπτικά, η πολιτική τμηματοποίησης στοχεύει σε δύο είδη τραπεζικής στο χώρο των ιδιωτικών νοικοκυριών. Αφενός στην λιανική τραπεζική η οποία απευθύνεται κυρίως σε μισθωτούς και συνταξιούχους με σχετικά χαμηλά εισοδήματα και αφορά πληρωμές και οι καταθέσεις του εισοδηματικού πλεονάσματος. Αφετέρου, στην τραπεζική των ιδιωτών η οποία προσφέρει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες διαχείρισης περιουσίας σε εισοδηματίες δίνοντας μεγάλη έμφαση στην εξατομίκευση των αναγκών τους.

Η δεύτερη ομάδα περιλαμβάνει τις επιχειρήσεις οι οποίες χρηματοδοτούνται από τις τράπεζες. Αυτές με τη σειρά τους προσφέρουν στις επιχειρήσεις χρηματοδότηση και άλλου είδους υπηρεσίες, όπως είναι οι επενδυτικές συμβουλές. Οι πελάτες αυτοί μπορεί να είναι μεγάλες επιχειρήσεις με διαπραγματευτική ικανότητα στους οποίους παρέχονται πηγές κεφαλαίων, όπως η έκδοση ομολόγων και νέων μετοχών, σε συνεργασία με τα πιστωτικά ιδρύματα. Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται η τάση των μεγάλων επιχειρήσεων, να στρέφονται περισσότερο στη χρηματοδότηση μέσω

της τιτλοποίησης του χρέους τους, γεγονός το οποίο συμβάλλει στη σχετική υποχώρηση του παραδοσιακού τραπεζικού δανεισμού. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι, αντιθέτως, σε μεγάλο βαθμό, πελάτες του κλασικού τραπεζικού δανεισμού όπου βέβαια δημιουργείται η ανάγκη για καινοτομία και ανάπτυξη νέων προϊόντων. Συνεπώς απαραίτητη είναι η χρηματοδότηση με κεφάλαια υψηλού κινδύνου και η στήριξη με αποτελεσματικά συστήματα διαχείρισης κινδύνων.

Η τελευταία κατηγορία πελατών των τραπεζών είναι το κράτος ο πιο αξιόπιστος πελάτης κυρίως μέσω της τιτλοποίησης του χρέους του. Το μεγαλύτερο ποσοστό αφορά την χρηματοδότηση της Κεντρικής διοίκησης, τα έντοκα γραμμάτια και τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, ενώ σημαντική είναι και η χρηματοδότηση των μεγάλων δημόσιων οργανισμών.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ- ΕΣΟΔΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Οι τράπεζες κερδίζουν χρήματα δανείζοντας χρήματα σε τιμές υψηλότερες από το κόστος των δανείων που δανείζουν. Συγκεκριμένα, οι τράπεζες εισπράττουν τόκους από δάνεια και πληρωμές τόκων από τα χρεόγραφα που κατέχουν και καταβάλλουν τόκους από καταθέσεις, και βραχυπρόθεσμα δάνεια. Η διαφορά είναι γνωστή ως "spread" ή το καθαρό εισόδημα από τόκους, και όταν το καθαρό έσοδο από τόκους διαιρείται με τα περιουσιακά στοιχεία της τράπεζας, είναι γνωστό ως το καθαρό περιθώριο επιτοκίου.

Καταθέσεις

Η μεγαλύτερη πηγή πόρων για τις τράπεζες είναι οι καταθέσεις. Τα χρήματα που οι κάτοχοι λογαριασμών αναθέτουν στην τράπεζα για φύλαξη και χρήση σε μελλοντικές συναλλαγές, καθώς και μικρά ποσά ενδιαφέροντος αποτελούν τις καταθέσεις. Γενικά αναφέρονται ως "καταθέσεις πυρήνα", και αυτές είναι συνήθως οι λογαριασμοί ελέγχου και αποταμίευσης που έχουν σήμερα πολλοί άνθρωποι. Στις περισσότερες περιπτώσεις, αυτές οι καταθέσεις έχουν πολύ σύντομες προθεσμίες. Ενώ οι άνθρωποι διατηρούν συνήθως λογαριασμούς για χρόνια με μια συγκεκριμένη τράπεζα, ο πελάτης διατηρεί το δικαίωμα να αποσύρει το πλήρες ποσό ανά πάσα στιγμή. Οι πελάτες έχουν τη δυνατότητα να αποσύρουν χρήματα κατόπιν αιτήματος και τα υπόλοιπα που είναι πλήρως ασφαλισμένα, επομένως, οι τράπεζες δεν χρειάζεται να πληρώσουν πολλά για αυτά τα χρήματα. Πολλές τράπεζες δεν καταβάλλουν καθόλου τόκους για τα υπόλοιπα των λογαριασμών, ή τουλάχιστον πληρώνουν πολύ λίγο, και πληρώνουν επιτόκια για λογαριασμούς ταμειυτηρίου που είναι πολύ χαμηλότεροι από τα επιτόκια των ομολόγων των ΗΠΑ.

Καταθέσεις Χονδρικής

Εάν μια τράπεζα δεν μπορεί να προσελκύσει επαρκές επίπεδο βασικών καταθέσεων, η τράπεζα αυτή μπορεί να στραφεί σε χονδρικές πηγές κεφαλαίων. Από πολλές απόψεις, αυτά τα χονδρικά κεφάλαια μοιάζουν με διατραπεζικά CD. Δεν υπάρχει τίποτα αναγκαστικά λανθασμένο με χονδρικά κεφάλαια, αλλά οι επενδυτές θα πρέπει να εξετάσουν τι λέει για μια τράπεζα όταν στηρίζεται σε αυτή την πηγή χρηματοδότησης. Ενώ ορισμένες τράπεζες αποδίδουν έμφαση στο μοντέλο συλλογής καταθέσεων που βασίζεται σε υποκαταστήματα, υπέρ της χρηματοδότησης χονδρικής, η μεγάλη εξάρτηση από αυτή την πηγή κεφαλαίου μπορεί να αποτελεί προειδοποίηση ότι μια τράπεζα δεν είναι τόσο ανταγωνιστική όσο οι συνομήλικοί της. Οι επενδυτές θα πρέπει επίσης να σημειώσουν ότι το υψηλότερο κόστος χρηματοδότησης χονδρικής σημαίνει ότι μια τράπεζα είτε πρέπει να εγκαταστήσει ένα μικρότερο περιθώριο επιτοκίου και να μειώσει τα κέρδη είτε να επιδιώξει υψηλότερες αποδόσεις από το δανεισμό και την επένδυσή της, πράγμα που σημαίνει συνήθως ότι αναλαμβάνεται μεγαλύτερος κίνδυνος.

Μετοχικό κεφάλαιο

Ενώ οι καταθέσεις αποτελούν την αιχμή του δανεισμού κεφαλαίων για σχεδόν κάθε τράπεζα, το μετοχικό κεφάλαιο είναι ένα σημαντικό μέρος του κεφαλαίου μιας τράπεζας. Αρκετοί σημαντικοί κανονιστικοί λόγοι βασίζονται στο ποσό του κεφαλαίου που κατέχει μια τράπεζα και το κεφάλαιο των μετόχων είναι, σε πολλές περιπτώσεις, το μόνο κεφάλαιο που γνωρίζει μια τράπεζα ότι δεν θα εξαφανιστεί. Τα κοινά ίδια κεφάλαια είναι ευθεία. Αυτό είναι κεφάλαιο που η τράπεζα έχει αυξήσει με την πώληση μετοχών σε εξωτερικούς επενδυτές. Ενώ οι τράπεζες, ιδιαίτερα οι μεγαλύτερες τράπεζες, συχνά πληρώνουν μερίσματα για τις κοινές μετοχές τους, δεν υπάρχει καμία απαίτηση για να το πράξουν. Οι τράπεζες συχνά εκδίδουν προνομιούχες μετοχές για να αντλούν κεφάλαια. Καθώς το κεφάλαιο αυτό είναι ακριβό και γενικά εκδίδεται μόνο σε περιόδους δυσκολίας ή για να διευκολυνθεί η απόκτηση, οι τράπεζες θα καταστήσουν συχνά αυτά τα μερίδια πληρωτέα. Αυτό δίνει στην τράπεζα το δικαίωμα να αγοράσει τις μετοχές σε μια εποχή όπου η κεφαλαιακή θέση είναι ισχυρότερη και η τράπεζα δεν χρειάζεται πλέον τόσο ακριβά κεφάλαια. Το μετοχικό κεφάλαιο είναι ακριβό, επομένως, οι τράπεζες γενικά εκδίδουν μόνο μετοχές όταν πρέπει να αντλήσουν κεφάλαια για εξαγορά ή όταν πρέπει να

αποκαταστήσουν την κεφαλαιακή τους θέση, συνήθως μετά από μια περίοδο αυξημένων επισφαλών δανείων. Εκτός από τα αρχικά αντληθέντα κεφάλαια για τη χρηματοδότηση μιας νέας τράπεζας, οι τράπεζες συνήθως δεν εκδίδουν κεφάλαια για τη χρηματοδότηση δανείων.

Χρέος

Οι τράπεζες θα αντλήσουν επίσης κεφάλαια μέσω της έκδοσης χρεογράφων. Οι τράπεζες χρησιμοποιούν συχνότερα το χρέος για να εξομαλύνουν τις διακυμάνσεις στις ανάγκες χρηματοδότησής τους και θα επικεντρωθούν σε πηγές όπως οι συμφωνίες επαναγοράς ή το σύστημα του Ομοσπονδιακού Νοικοκυριού, για πρόσβαση στη χρηματοδότηση χρεών σε βραχυπρόθεσμη βάση. Δεν υπάρχει τίποτα ιδιαίτερα ασυνήθιστο για το χρέος που εκδίδεται από την τράπεζα και, όπως και οι τακτικές εταιρίες, τα τραπεζικά ομόλογα μπορεί να είναι μετατρέψιμα. Αν και το χρέος είναι σχετικά κοινό στους τραπεζικούς ισολογισμούς, δεν αποτελεί κρίσιμη πηγή κεφαλαίου για τις περισσότερες τράπεζες. Αν και ο δείκτης χρέους / ιδίων κεφαλαίων είναι συνήθως πάνω από 100% στον τραπεζικό τομέα, αυτό είναι σε μεγάλο βαθμό συνάρτηση του σχετικά χαμηλού επιπέδου συμμετοχικού κεφαλαίου στις περισσότερες τράπεζες. Διαφορετικά, το χρέος είναι συνήθως ένα πολύ μικρότερο ποσοστό των συνολικών καταθέσεων ή δανείων στις περισσότερες τράπεζες και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί ζωτική πηγή δανειοληπτικών κεφαλαίων.

ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ

Δάνεια

Για τις περισσότερες τράπεζες, τα δάνεια είναι η κύρια χρήση των κεφαλαίων τους και ο κύριος τρόπος με τον οποίο εισπράττουν εισόδημα. Τα δάνεια συνήθως γίνονται με σταθερούς όρους, με σταθερά επιτόκια και συνήθως εξασφαλίζονται με ακίνητη περιουσία. Ενώ οι τράπεζες δίνουν δάνεια με μεταβλητά ή ρυθμιζόμενα επιτόκια και οι δανειολήπτες μπορούν συχνά να αποπληρώσουν τα δάνεια νωρίς, με ελάχιστες ή καθόλου ποινές, οι τράπεζες γενικά αποφεύγουν αυτά τα είδη δανείων, καθώς μπορεί να είναι δύσκολο να τα ταιριάξουν με τις κατάλληλες πηγές χρηματοδότησης. Το μέρος των πρακτικών δανειοδότησης μιας τράπεζας είναι η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας ενός δυνητικού δανειολήπτη και η δυνατότητα χρέωσης διαφορετικών επιτοκίων, βάσει αυτής της αξιολόγησης. Κατά την εξέταση ενός δανείου, οι τράπεζες αξιολογούν το εισόδημα, τα περιουσιακά στοιχεία και το χρέος του μελλοντικού δανειολήπτη, καθώς και το πιστωτικό ιστορικό του δανειολήπτη. Ο σκοπός του δανείου είναι επίσης ένας παράγοντας στην απόφαση αναδοχής του δανείου. Τα δάνεια που συνάπτονται για την αγορά ακινήτων θεωρούνται γενικά λιγότερο επικίνδυνα, καθώς υπάρχει ένα περιουσιακό στοιχείο ορισμένης αξίας το οποίο η τράπεζα μπορεί να απαιτήσει σε περίπτωση μη πληρωμής.

Ως εκ τούτου, οι τράπεζες διαδραματίζουν υποτιμημένο ρόλο στην οικονομία. Σε κάποιο βαθμό, οι υπάλληλοι τραπεζικών δανείων αποφασίζουν ποια σχέδια ή και επιχειρήσεις αξίζει να ακολουθήσουν και αξίζουν το κεφάλαιο.

Καταναλωτικό Δάνειο

Ο καταναλωτικός δανεισμός αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του τραπεζικού δανεισμού της Βόρειας Αμερικής, και από αυτό, τα στεγαστικά δάνεια αποτελούν το μεγαλύτερο μερίδιο. Οι υποθήκες χρησιμοποιούνται για να αγοράσουν κατοικίες και τα ίδια τα σπίτια είναι συχνά η ασφάλεια που εξασφαλίζει το δάνειο. Τα ενυπόθηκα δάνεια είναι συνήθως γραμμένα για 30ετή περίοδο αποπληρωμής και τα επιτόκια μπορεί να είναι σταθερά, ρυθμιζόμενα ή μεταβλητά. Παρόλο που μια σειρά από πιο

εξωτικά στεγαστικά προϊόντα προσφέρθηκαν κατά τη διάρκεια της αμερικανικής φούσκας των κατοικιών της δεκαετίας του 2000, πολλά από τα πιο επικίνδυνα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των υποθηκών "pick-a-payment" και των αρνητικών αποσβέσεων, είναι πολύ λιγότερο κοινά τώρα.

Ο δανεισμός αυτοκινήτων είναι μια άλλη σημαντική κατηγορία εξασφαλισμένου δανεισμού για πολλές τράπεζες. Σε σύγκριση με τα ενυπόθηκα δάνεια, τα δάνεια αυτοκινήτων είναι συνήθως για βραχύτερους όρους και υψηλότερα ποσοστά. Οι τράπεζες αντιμετωπίζουν έναν εκτεταμένο ανταγωνισμό στον τομέα της δανειοδότησης αυτοκινήτων από άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως οι αιχμαλωτικές δραστηριότητες χρηματοδότησης αυτοκινήτων που διαχειρίζονται οι κατασκευαστές αυτοκινήτων και οι έμποροι αυτοκινήτων.

Πριν από την κατάρρευση της φούσκας των κατοικιών, ο δανεισμός σε εγχώριο μετοχικό κεφάλαιο ήταν ένα ταχέως αναπτυσσόμενο τμήμα καταναλωτικού δανεισμού για πολλές τράπεζες. Ο δανεισμός ιδίων κεφαλαίων βασικά περιλαμβάνει δανεισμό χρημάτων στους καταναλωτές, για οποιουσδήποτε σκοπούς επιθυμούν, με τους ίδιους πόρους στο σπίτι τους, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ της εκτιμώμενης αξίας του σπιτιού και των τυχόν υπολειπόμενων υποθηκών ως εξασφάλιση.

Καθώς το κόστος της τριτο

βάθμιας εκπαίδευσης συνεχίζει να αυξάνεται, όλο και περισσότεροι σπουδαστές θεωρούν ότι πρέπει να λάβουν δάνεια για να πληρώσουν για την εκπαίδευσή τους. Κατά συνέπεια, ο δανεισμός των φοιτητών υπήρξε μια αναπτυσσόμενη αγορά για πολλές τράπεζες. Ο φοιτητικός δανεισμός είναι συνήθως μη εξασφαλισμένος και υπάρχουν τρεις κύριοι τύποι φοιτητικών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες: ομοσπονδιακά χρηματοδοτούμενα επιδοτούμενα δάνεια, όπου η ομοσπονδιακή κυβέρνηση καταβάλλει το ενδιαφέρον ενώ ο φοιτητής βρίσκεται στο σχολείο, χρηματοδοτεί ομοσπονδιακά μη επιδοτούμενα δάνεια και ιδιωτικά δάνεια.

Οι πιστωτικές κάρτες είναι ένας άλλος σημαντικός τύπος δανεισμού και μια ενδιαφέρουσα περίπτωση. Οι πιστωτικές κάρτες είναι προσωπικές πιστωτικές γραμμές που μπορούν να εξαχθούν ανά πάσα στιγμή.

Δε συμμετέχουν όλες οι τράπεζες σε δανεισμό μέσω πιστωτικών καρτών και οι συντελεστές αθέτησης είναι παραδοσιακά πολύ υψηλότεροι από ό, τι στον τομέα των ενυπόθηκων δανείων ή άλλων τύπων εξασφαλισμένων δανείων. Αυτό σημαίνει ότι η χορήγηση δανείων με πιστωτικές κάρτες αποδίδει προσοδοφόρα τέλη για τις τράπεζες: τα διατραπεζικά τέλη που χρεώνονται στους εμπόρους για την αποδοχή της

κάρτας και τη σύναψη της συναλλαγής, τα τέλη καθυστερημένης πληρωμής, την ανταλλαγή νομισμάτων και άλλα τέλη για τον χρήστη της κάρτας όπως οι αυξημένες τιμές στα υπόλοιπα που μεταφέρουν οι χρήστες πιστωτικών καρτών, από το ένα μήνα στο άλλο.

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Η αποτελεσματικότητα του τραπεζικού συστήματος υπήρξε ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα στα νέα νομισματικό και οικονομικό περιβάλλον. Η αποτελεσματικότητα και η ανταγωνιστικότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων δεν είναι εύκολο να μετρηθούν δεδομένου ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες τους είναι άυλης φύσης. Πολλοί ερευνητές έχουν επιχειρήσει τη μέτρηση της παραγωγικότητας και της αποδοτικότητας του τραπεζικού κλάδου με βάση τα αποτελέσματα, το κόστος, την αποτελεσματικότητα και την εκτέλεση. Οι οικονομίες μεγέθους και εμβέλειας των τραπεζών αποτελούν ένα από τα θέματα που σχετίζονται με την ανταγωνιστικότητα και την αποδοτικότητα των τραπεζών που μελετήθηκαν εκτενώς. Επιπλέον, υπάρχουν διαφοροποιήσεις στη μέτρηση της απόδοσης των τραπεζών. Οι πολυδιάστατοι δείκτες που χρησιμοποιούνται περιλαμβάνουν δείκτες κερδοφορίας, τιμολόγηση τραπεζικών υπηρεσιών και μερίδιο αγοράς δανείων. Ωστόσο, η επιβίωση των πιστωτικών ιδρυμάτων δεν είναι εύκολη, ιδίως για τις μικρές τράπεζες εφόσον το μέγεθος επηρεάζει την αποτελεσματικότητα. Τα επίπεδα μεγέθους για την ύπαρξη οικονομιών κλίμακας είναι υψηλότερα λόγω της οικονομικής ανάπτυξης και απελευθέρωσης της αγοράς (Miller and Noulas, 1997). Συνεπώς στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον θα επιβιώσουν μόνο οι μεγάλες τράπεζες, καθώς δεν αποκλείεται το γεγονός οι μικρές τράπεζες να επιβιώσουν αν εξειδικευτούν σε μερικές από τις δραστηριότητές τους (Peterson και Rajan, 1995 Hardy and Simigiannis, 1998).

Το μεγαλύτερο ποσοστό κερδοφορίας το έχουν οι τράπεζες που έχουν υψηλότερα επίπεδα τεχνικής απόδοσης. Η κερδοφορία των νέων τραπεζών βελτιώνεται γρήγορα κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας, αλλά κατά μέσο όρο διαρκεί περίπου εννέα χρόνια για να φθάσει η καθιερωμένη τράπεζα επίπεδα. Οι μικρές τράπεζες δανείζουν

μεγαλύτερο μερίδιο του ενεργητικού τους σε μικρές επιχειρήσεις από ό, τι οι μεγάλες τράπεζες.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

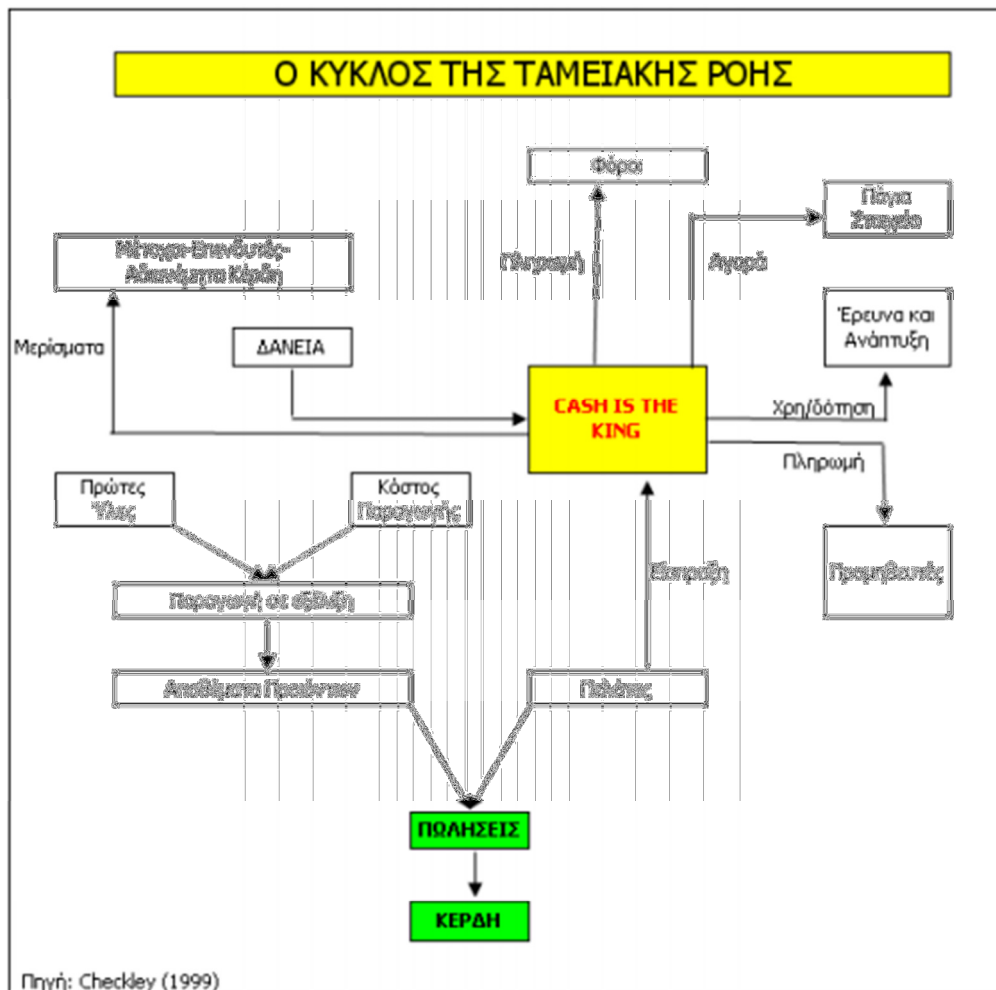
Αρχικά, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε οι ταμιακές ροές είναι αναπόσπαστο κομμάτι της επιχείρησης, καθώς απεικονίζουν την κατάσταση της επιχείρησης με μεγαλύτερη διαφάνεια. Ουσιαστικά, οι καθαρές ταμιακές ροές είναι συμπληρωματικές πληροφορίες που έχουν σχέση με την ρευστότητα και την κερδοφορία της επιχείρησης (δεν αποτελεί όμως πληροφοριακό στοιχείο για την λήψη αποφάσεων αυτή). Συνήθως όποιος την διαβάσει, αποσκοπεί στο να κατανοήσει σε βάθος τις χρηματοοικονομικές και επενδυτικές δραστηριότητες της επιχείρησης σε μια δεδομένη χρονική περίοδο.

Παρουσιάζεις τις εισπράξεις, τις πληρωμές και τη μεταβολή που έχουν υποστεί τα ταμειακά διαθέσιμα εξαιτίας των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Γι' αυτό τον λόγο χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες.

- **Ταμιακές ροές από Συναλλακτικές ή Λειτουργικές Δραστηριότητες.**
- **Ταμιακές από Επενδυτικές Δραστηριότητες.**
- **Ταμιακές ροές από Χρηματοοικονομικές Δραστηριότητες.**

Η κατάσταση ταμειακών ροών μας δίνει δύο εκτιμήσεις, οι οποίες είναι πάρα πολύ σημαντικές. Μας δίνει να καταλάβουμε κατά πόσο το αποτέλεσμα είναι ποιοτικό, δηλαδή αν είναι θετικές εξαιτίας ποιας αιτίας και μπορούμε να εκτιμήσουμε την λειτουργική ικανότητα, δηλαδή την υγιή λειτουργικότητα της επιχείρησης.

Η κατάσταση ταμιακής ροής δημιουργείτε από έναν κύκλο ταμιακής ροής. Στο παρακάτω infographic του Checkley (1999), φαίνεται ξεκάθαρα πως υπολογίζονται.

Παρατηρώντας το σχεδιάγραμμα, βλέπουμε πάνω δεξιά τις εισροές (αυξήσεις των ταμειακών ροών) και τις εκροές (μειώσεις) από χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Δηλαδή οι μέτοχοι μπορούν να κάνουν αύξηση κεφαλαίου ώστε να αυξηθούν τα ταμειακά διαθέσιμα (εισροή), αλλά μπορεί να διανεμηθούν κέρδη και να μειωθούν τα ταμειακά διαθέσιμα. Από την άλλη τα δάνεια ή αλλιώς ξένα κεφάλαια συνηθίζεται να είναι ένας τρόπος χρηματοδότησης (αύξησης της ρευστότητας) μια επιχείρησης.

Κάτω αριστερά παρατηρούμε τις ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες. Αγορά πρώτων υλών (εκροή), κόστος παραγωγής και εισπράξεις σε μετρητά από πωλήσεις (εισροές) σε πελάτες ανήκουν σε αυτόν το τομέα των ταμειακών ροών. Όπως επίσης κάτω δεξιά, οι συναλλαγές με μετρητά στους προμηθευτές δημιουργούν μεταβολή και λογίζονται στις ταμειακές ροές λειτουργικών δραστηριοτήτων. Επιπρόσθετα, στο πάνω μέρος βλέπουμε τους φόρους. Οι οποίοι είναι πληρωμές με μετρητά ή επιστροφές φόρων, εκτός αν μπορεί ειδικά να εξατομικευτούν ως χρηματοοικονομικές και επενδυτικές δραστηριότητες.

Στις επενδυτικές εισροές ή εκροές συμπεριλαμβάνεται η εκάστοτε αγορά ή πώληση παγίων όπως διακρίνεται στο άνω δεξιό σκέλος του διαγράμματος. Στην περίπτωση που για παράδειγμα η χρηματοδότηση για έρευνα είναι μακροχρόνια, αποτελεί μέρος της επενδυτικής δραστηριότητας και είναι εκροή, καθώς πρόκειται για χρηματοδότηση από την επιχείρηση προς ένα τμήμα ερευνών είτε ενδοεπιχειρησιακό είτε εξωεπιχειρησιακό.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

Το 1987, στις ΗΠΑ, το Συμβούλιο Προτύπων Χρηματοοικονομικής Λογιστικής (FASB) εξέδωσε το Χρηματοοικονομικό Λογιστικό Πρότυπο 95 «Κατάσταση Ταμειακών Ροών» (SFAS 95, Statement of Cash Flows), το οποίο άρχισε να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις που αφορούσαν λογιστικές περιόδους που άρχιζαν την, ή μετά την 15η Ιουλίου 1988. Μετέπειτα, τον Δεκέμβριο του 1992, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 7 «Κατάσταση Ταμειακών Ροών», το οποίο άρχισε να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις που αφορούν λογιστικές περιόδους, που άρχιζαν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1994. Έκτοτε η ΚΤΡ αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των οικονομικών καταστάσεων, και είναι η μόνη από τις λοιπές οικονομικές καταστάσεις που δεν συντάσσεται με την βασική αρχή του 'δεδουλευμένου' (accrual basis), αλλά αντίθετα με την βασική αρχή της 'ταμειακής' κίνησης (cash basis). Το γεγονός αυτό κάνει την ΚΤΡ να είναι περισσότερο 'κατανοητή' από τις λοιπές οικονομικές καταστάσεις σε χρήστες που δεν διαθέτουν ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις.

Επίσης η ΚΤΡ μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την ανάπτυξη ειδικών μοντέλων εκτίμησης ή και προβλέψεων της αποδοτικότητας των οικονομικών μονάδων. Εξαιτίας των παραπάνω οι πληροφορίες που παρέχονται από την ΚΤΡ αξιοποιούνται από διαρκώς όλο και μεγαλύτερο αριθμό χρηστών.

Να σημειωθεί ότι οι παραπάνω πληροφορίες αντλήθηκαν από τις σημειώσεις του αναπληρωτού καθηγητή Διακομιχάλη Μιχαήλ.

ΑΝΑΛΥΣΗ

Επιλέξαμε λοιπόν να συλλέξουμε στοιχεία μέσα από τις δημοσιευμένες χρηματοοικονομικές και οικονομικές καταστάσεις των ετών 2013 , 2014 , 2015 και 2016.

Στο παρακάτω πίνακα διακρίνονται τα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα λήξεως χρήσεως ανά έτος.

ΤΑΜΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΑΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΛΗΞΕΩΣ ΧΡΗΣΕΩΣ				
ΕΤΟΣ	ALPHA BANK	EUROBANK	PIRAEUS	NBG
2013	748,999 €	1,951,000 €	1,040,989 €	3,498,000 €
2014	1,223,029 €	1,978,000 €	1,926,139 €	3,768,000 €
2015	1,328,133 €	2,205,000 €	2,276,758 €	2,097,000 €
2016	974,888 €	1,697,000 €	1,814,951 €	1,489,000 €

Στην πρώτη σειρά φαίνεται το έτος και οι τράπεζες που αποφασίσαμε να αναλύσουμε. Το γράψαμε με αυτό τον τρόπο για να αποκτήσουμε καλύτερη και εμπειριστατωμένη άποψη για τις ταμειακές ροές.

Παρατηρούνται αυξομειώσεις ανάλογα με τα έτη και τις τράπεζες. Βέβαια στην εκάστοτε τράπεζα έπαιξαν πολλοί παράγοντες ρόλο. Καθώς πρόκειται για τις συνολικές δραστηριότητες. Με μια πρώτη ματιά ο «χαμένος» της υπόθεσης φαίνεται να είναι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος(NBG), καθώς παρουσιάζει την μεγαλύτερη μείωση στα ταμειακά διαθέσιμα.

Να σημειωθεί ότι τα ταμειακά διαθέσιμα ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος είναι πολύ σημαντικά καθώς από αυτά εξαρτάται η χρηματοπιστωτική δύναμη τους.

Ας δούμε όμως αναλυτικότερα τις τράπεζες.

ALPHA BANK

Οι πηγές που χρησιμοποιήσαμε για την άντληση των στοιχείων προέρχονται κυρίως από το site και τις δημοσιεύσεις της ίδιας της τράπεζας.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η ιστορία της Alpha Bank παρουσιάζει μία πλούσια επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία υπερβαίνει τα 130 έτη παρουσίας στην οικονομική ζωή της χώρας. Οι ρίζες της Τραπεζής ευρίσκονται στον Εμπορικό Οίκο Ι.Φ. Κωστοπούλου, ο οποίος, λίγο καιρό μετά την ίδρυσή του το 1879 στην Καλαμάτα, ανέπτυξε και τραπεζικές δραστηριότητες. Σταθμός αυτής της πορείας υπήρξε το έτος 1916, όταν ο Ιωάννης Φ. Κωστόπουλος, με τη συνεργασία της Λαϊκής Τραπεζής, δημιούργησε, με έδρα πάντοτε την Καλαμάτα, την Τράπεζα Ι.Φ. Κωστοπούλου με τη μορφή της Ετερόρρυθμης Εταιρίας, η οποία δύο έτη αργότερα, το 1918, έδωσε τη θέση της στην Τράπεζα Καλαμών, που λειτουργούσε πλέον ως Ανώνυμη Εταιρία.

Το 1924 η Τράπεζα Καλαμών συγχωνεύθηκε με το τραπεζικό τμήμα του οίκου Ι.Φ. Κωστοπούλου και δημιουργήθηκε η Τράπεζα Ελληνικής Εμπορικής Πίστεως, με έδρα την Αθήνα, που ανέπτυξε ένα περιφερειακό δίκτυο υποκαταστημάτων στην Νότιο Πελοπόννησο. Στα χρόνια της οικονομικής ανασυγκροτήσεως που ακολούθησαν τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Τράπεζα Ελληνικής Εμπορικής Πίστεως, η οποία το 1947 μετονομάστηκε σε Τράπεζα Εμπορικής Πίστεως, υπήρξε η μοναδική Τράπεζα του μεγέθους της που κατάφερε να εξέλθει από τις δύσκολες συνθήκες εκείνης της περιόδου και προσανατολίστηκε πλέον στην ανάπτυξη ενός εθνικού δικτύου υποκαταστημάτων. Από τη δεκαετία του 1970, η Τράπεζα Πίστεως, όπως ονομάστηκε το 1972, υπήρξε πρωτοπόρος στον τομέα του εκσυγχρονισμού του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, ενώ μετά την απελευθέρωσή του, στα τέλη της δεκαετίας του 1980, έχει ήδη διαμορφώσει τη φυσιογνωμία ενός τραπεζικού Ομίλου που της επιτρέπει να παρέχει ευρύ φάσμα καινοτόμων χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

Το έτος 1999 η Alpha Τράπεζα Πίστεως -ονομασία που υιοθετήθηκε το 1994- προέβη σε εξαγορά του 51% των μετοχών της Ιονικής Τραπεζής, πραγματοποιώντας τη μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση που είχε γίνει ποτέ στην Ελλάδα. Η συγχώνευση των δύο τραπεζικών ιδρυμάτων ολοκληρώθηκε το αμέσως επόμενο έτος, ενώ η νέα διευρυμένη Τράπεζα που προέκυψε ονομάστηκε Alpha Bank.

Την 1 Φεβρουαρίου 2013, σε συνέχεια της συμφωνίας εξαγοράς της Εμπορικής Τραπεζής την 16 Οκτωβρίου 2012 από την Alpha Bank A.E. μετά της Crédit Agricole S.A. και της λήψεως των οικείων κανονιστικών εγκρίσεων από τις Ελληνικές και Κυπριακές Κεντρικές Τράπεζες και Επιτροπές Ανταγωνισμού, το σύνολο του

μετοχικού κεφαλαίου της Εμπορικής μεταβιβάστηκε από την Crédit Agricole στην Alpha Bank.

Σήμερα η Alpha Bank και οι θυγατρικές της Εταιρίες αποτελούν έναν σύγχρονο Όμιλο επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα, ο οποίος προσφέρει χρηματοοικονομικές υπηρεσίες σε ιδιώτες και επιχειρήσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επίτιμος Πρόεδρος

- Γιάννης Σ. Κωστόπουλος

Πρόεδρος

(Μη Εκτελεστικό Μέλος)

- ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Θ. ΡΑΠΑΝΟΣ, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Διευθύνων Σύμβουλος

- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΜΑΝΤΖΟΥΝΗΣ

Αναπληρωτές Διευθύνοντες Σύμβουλοι

- ΣΠΥΡΟΣ Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
- ΑΡΤΕΜΙΟΣ Χ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΑΡΩΝΗΣ

ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ

- ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ο. ΒΙΔΑΛΗΣ, Εκτελεστικό Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου, TITAN A.E.

ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΜΕΛΗ

- IBRAHIM S. DABDOUB, Αντιπρόεδρος, INTERNATIONAL BANK OF

QATAR

- CAROLYN G. DITTMER, Σύμβουλος Ελεγκτικής και Διακυβερνήσεως Κινδύνων
- RICHARD R. GILDEA, Τραπεζικό Στέλεχος.
- SHAHZAD A. SHAHBAZ, Σύμβουλος Επενδύσεων.

ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3864/2010

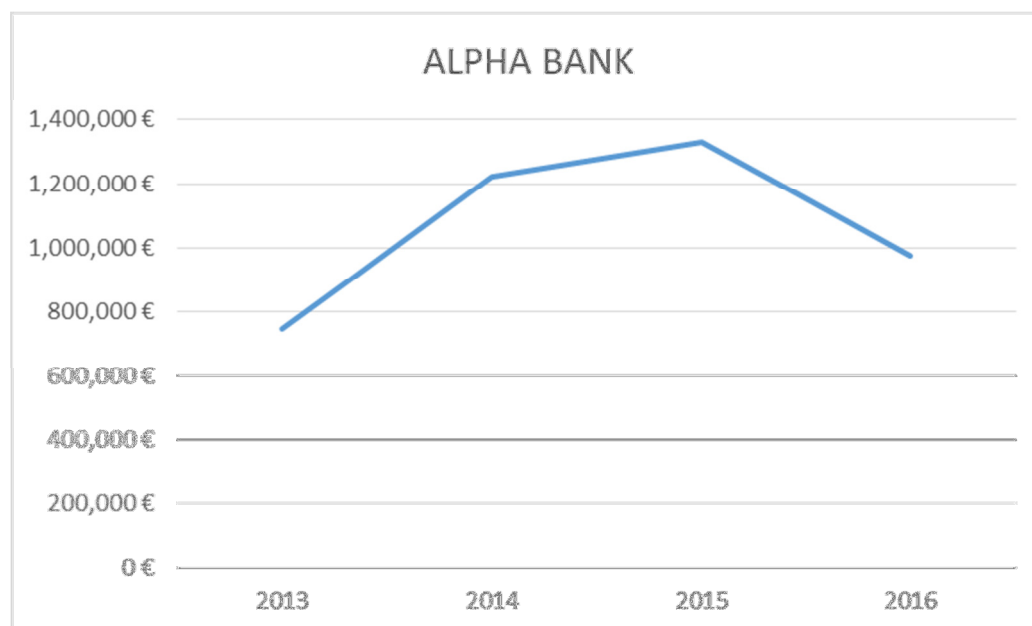
- ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΓΑΛΟΣ-ΦΩΤΗΣ
Ως εκπρόσωπος, και δυνάμει υποδείξεως του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

- ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Στο παρακάτω διάγραμμα απεικονίζεται η εξέλιξη των ταμειακών διαθέσιμων από το έτος 2013 έως και το έτος 2016.

Παρατηρείται ότι από το έτος 2013 μέχρι και το έτος 2015 υπάρχει μια αύξηση των ταμειακών διαθέσιμων και ισοδύναμων. Την επόμενη χρονιά όμως υπάρχει μείωση και επαναφορά του δείκτη λίγο λιγότερο του ενός δισεκατομμυρίου. Ο συνδυασμός της ιστορικής αναδρομής με την εξέλιξη των ταμειακών διαθέσιμων δεν μας δείχνει ποιες είναι οι στρατηγικές αποφάσεις που οδήγησαν σε αυτό το επίπεδο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. ιδρύθηκε το 1841 και εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών το 1880. Με 160 πλέον χρόνια επιτυχούς και αδιάλειπτης λειτουργίας στον οικονομικό βίο της χώρας, η Τράπεζα έχει εξελιχθεί σε ένα σύγχρονο και ολοκληρωμένο όμιλο εταιρειών παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, καλύπτοντας έτσι τις συνεχώς διευρυνόμενες ανάγκες των πελατών της. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα ίδρυσε το 1891 την Ελληνική Εταιρεία Γενικών Ασφαλίσεων «Η Εθνική» και το 1927 την Εθνική Κτηματική Τράπεζα.

Μέχρι την ίδρυση της Τράπεζας της Ελλάδος το 1928, η Τράπεζα είχε το εκδοτικό προνόμιο στην Ελλάδα και ήταν υπεύθυνη για την έκδοση του νομίσματος. Το 1953, η Τράπεζα συγχωνεύτηκε με την «Τράπεζα Αθηνών», που είχε ιδρυθεί το 1893. Μέσα στο 1998, η Τράπεζα προέβη στη συγχώνευση δι' απορροφήσεως της θυγατρικής της «Εθνική Κτηματική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», η οποία είχε προέλθει από τη συγχώνευση δύο πρώην θυγατρικών της εταιρειών, της «Εθνική Κτηματική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και της «Εθνική Στεγαστική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», με σκοπό την αρτιότερη εξυπηρέτηση των πελατών της στον τομέα της στεγαστικής και κτηματικής πίστης.

Από τον Οκτώβριο 1999, η μετοχή της Τράπεζας διαπραγματεύεται στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Στα τέλη του 2002, η Εθνική Τράπεζα προχώρησε στη συγχώνευση δι' απορροφήσεως της θυγατρικής της "Εθνική Τράπεζα Επενδύσεων Βιομηχανικής Αναπτύξεως ΑΕ". Στο πλαίσιο του στρατηγικού της προσανατολισμού στην αγορά της ΝΑ Ευρώπης, η ΕΤΕ εξαγόρασε, εντός του 2006, τη Finansbank στην Τουρκία και τη Vojvodjanska Banka στη Σερβία.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Για περισσότερες λεπτομέρειες έχετε την δυνατότητα να χρησιμοποιήσετε το σύνδεσμο πατώντας πάνω στο CV. Τα στοιχεία λήφθηκαν από τον ιστότοπο της τράπεζας στις 15/09/2017)

Πρόεδρος του Δ.Σ. (Μη Εκτελεστικός), Παναγιώτης (Τάκης) -
Αριστείδης Θωμόπουλος

[CV](#)

Διευθύνων Σύμβουλος, Λεωνίδα Φραγκιαδάκης

[CV](#)

Αναπληρωτές Διευθύνοντες Σύμβουλοι

Δημήτριος Δημόπουλος

[CV](#)

Πάυλος Μυλωνάς

[CV](#)

Ανεξάρτητα Μη Εκτελεστικά Μέλη Δ.Σ.

Πέτρος Σαμπατακάκης

[CV](#)

Mike Aynsley

[CV](#)

Marianne Økland

[CV](#)

Χάρης Μάκκας

[CV](#)

Claude Piret

[CV](#)

Μη εκτελεστικά Μέλη Δ.Σ.

Eva Cederbalk

[CV](#)

Εκπρόσωπος Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ν. 3864/2010)

Παναγιώτα Ιπλιζιάν

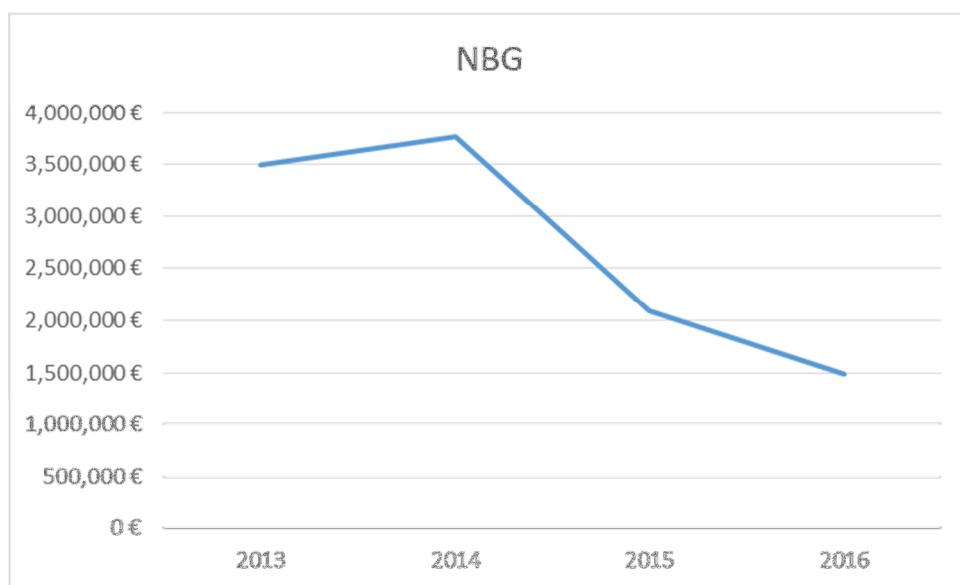
[CV](#)

Γραμματέας Δ.Σ.

Παναγιώτης Δασμάνογλου

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Στην συνέχεια όπως έγινε και για τις άλλες τράπεζες απεικονίζεται η πορεία των ταμειακών διαθέσιμων τα έτη 2013 , 2014 , 2015 , 2016.

Βλέπουμε πολύ υψηλά να βρίσκεται ο δείκτης τα έτη 2013 και 2014. Κατόπιν υπάρχει μια τεράστια συρρίκνωση των ταμειακών διαθέσιμων της τράπεζας. Παρόλη την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, τα ταμειακά μειώθηκαν. Ένα επιπλέον στοιχείο που μας δίνει το παρολίγο bank run καθώς μπήκαν τα capital control και θα μειωνόταν η δραστηριότητα της τράπεζας, είναι ότι όλες οι τράπεζες έχουν αναγκαστεί να κρατάνε λιγότερο από 2 δις σε ταμειακά διαθέσιμα. Ίσως να πρόκειται για στρατηγική.

EUROBANK

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ξεκινώντας το 1990 έχουμε την ίδρυση της Ευρωεπενδυτικής Τράπεζας Α.Ε., με ειδίκευση στους τομείς της Επενδυτικής Τραπεζικής και του Private Banking. Στο 1994 έχουμε την απόκτηση μεριδίου 75% της EFG Private Bank (Luxembourg) S.A. Μετέπειτα, το 1996 έγινε η εξαγορά της Interbank Ελλάδος Α.Ε., από τη μητρική εταιρία Consolidated Eurofinance Holdings (CEH) S.A.. Στην συνέχεια συγχωνεύτηκε η Eurobank με την Interbank και έγινε η εξαγορά του δικτύου καταστημάτων της Credit Lyonnais Grece S.A. Κλείνοντας το έτος 1997 έχουμε την μετονομασία της Ευρωεπενδυτικής σε Τράπεζα EFG Eurobank Α.Ε. Ένα χρόνο αργότερα έρχεται η εξαγορά ποσοστού συμμετοχής ελέγχου της Τράπεζας Αθηνών και την Deutsche Bank να αποκτά συμμετοχή 10% στην EFG Eurobank. Η CEH και η EFG Eurobank εξαγοράζουν από κοινού ποσοστό 18,4% στην Τράπεζα Εργασίας. Στα τέλη της δεκαετίας του 90, Ολοκληρώνεται η συγχώνευση της EFG Eurobank με την Τράπεζα Αθηνών και την Τράπεζα Κρήτης και εισάγεται η EFG Eurobank στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Το έτος 2000 κάνει συγχώνευση η EFG Eurobank και η Τράπεζας Εργασίας και μετονομάζεται σε Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias Α.Ε. . Το 19,25% αποκτάται από την Banc Post S.A. Ρουμανίας. Το 2002 ολοκληρώνεται η συγχώνευση, δι' απορροφήσεως, της Telesis Τράπεζας Επενδύσεων. Στη συνέχεια έχουμε την απόκτηση συμμετοχής 43% στη Post Bank Βουλγαρίας μέσω εξαγοράς του 50% της Alico / CEH Balkan Holdings. Το 2003 έχουμε την απόκτηση ποσοστού 90,8% της Postbanka AD Σερβίας και μετονομασία της σε EFG Eurobank AD Beograd, καθώς επίσης και την απόκτηση του πλειοψηφικού ελέγχου του μετοχικού κεφαλαίου της Banc Post Ρουμανίας. Επιπρόσθετα γίνεται συγχώνευση με απορρόφηση της «Επενδύσεις Εργασίας ΑΕΕΧ» και της «Επενδύσεις Αναπτύξεως ΑΕΕΧ». Το 2004 γίνεται η εξαγορά της Intertrust ΑΕΔΑΚ, αυξάνεται η συμμετοχή στην Post Bank Βουλγαρίας σε 96,74% μέσω εξαγοράς του υπόλοιπου 50% της Alico/CEH Balkan Holdings, καθώς επίσης αυξάνεται και η συμμετοχή στην EFG Eurobank Beograd AD σε 93,5%. Το επόμενο έτος (2005) αποκτάται ο έλεγχος της HC Istanbul χρηματιστηριακής στην Τουρκία, ολοκληρώνεται η εξαγορά της Capital Securities S.A στη Ρουμανία, συγχωνεύεται με απορρόφηση της «Πρόοδος Ελληνικές Επενδύσεις ΑΕΕΧ» και αποκτάται το 62,3% της Nacionalna štedionica Banka Σερβίας. Το 2006 γίνεται οργανική ανάπτυξη στην τραπεζική αγορά της Πολωνίας μέσω της Polbank EFG

Ολοκλήρωση εξαγοράς 100% της Nacionalna štedionica Banka Σερβίας και συγχώνευση με την EFG Eurobank AD Beograd Σερβίας. Μετονομασία σε Eurobank EFG štedionica a.d. Beograd. Εξαγορά της DZI Bank Βουλγαρίας με απόκτηση ποσοστού άνω του 90%. Το επόμενο έτος έχουμε οργανική ανάπτυξη στην Κύπρο. Εξαγορά του 70% της Tekfenbank Τουρκίας και μετονομασία σε Eurobank Tekfen. Ολοκλήρωση εξαγοράς της Universal Bank Ουκρανίας και ολοκλήρωση

συγχώνευσης Postbank & DZI στη Βουλγαρία. Μεταξύ των ετών 2008 και 2010 ο όμιλος Eurobank EFG αναδεικνύεται ως συστημική δύναμη στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ενώ το 2011 γίνεται η συγχώνευση με απορρόφηση της ΔΙΑΣ Α.Ε.Ε.Χ. Το 2012 γίνεται η πώληση της Eurobank Tekfen στην Burgan Bank. Μεταβιβάζεται το μερίδιο του 70% της Polbank EFG στην Raiffeisen Bank International, καθώς επίσης έχουμε την μετονομασία του Ομίλου και αλλαγή της επωνυμίας της Τράπεζας σε «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.». **Το 2013 έχουμε την ανακεφαλαιοποίηση της Eurobank από το ΤΧΣ. Ο όμιλος Eurobank διευρύνεται με την εξαγορά του Νέου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Ελλάδος και της Νέας Proton Bank. Η λειτουργική ενοποίηση της Νέας Proton Bank ολοκληρώνεται τον Δεκέμβριο.**

Σημαντική χρονιά στις εξελίξεις της κρίσης ήταν το 2014, όπου μετά την επιτυχή **ολοκλήρωση της Αύξησης Μετοχικού Κεφαλαίου κατά €2.864 εκατ.** τον Μάιο, το 64,6% των κοινών μετοχών κατέχεται από θεσμικούς και ιδιώτες επενδυτές. Η **λειτουργική ενοποίηση του Νέου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Ελλάδος** ολοκληρώνεται τον Μάιο, με την ενοποίηση και των συστημάτων της πρώην T Bank. Με σεβασμό στους πελάτες και την ιστορία του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, η Τράπεζα διατηρεί το δίκτυο καταστημάτων διακριτό, με σήμανση «Δίκτυο Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο». Τελευταία, στο 2015 και μετέπειτα έχουμε την εξαγορά των εργασιών του Καταστήματος Βουλγαρίας της Alpha Bank από την Eurobank Bulgaria AD (“Postbank”)

Ενώ, μετά την ολοκλήρωση της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου €2.038.920.000 το Νοέμβριο με τη συμμετοχή αποκλειστικά ιδιωτικών κεφαλαίων, το 97,62% ανήκει σε θεσμικούς και ιδιώτες μετόχους

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Για παραπάνω πληροφορίες στο
<https://www.eurobank.gr/online/home/generic.aspx?id=1302&mid=1024&lang=gr>)

Νικόλαος Β. Καραμούζης Πρόεδρος, Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος

Φωκίων Χ. Καραβίας, Διευθύνων Σύμβουλος

Θεόδωρος Α. Καλαντώνης, Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος

Γεώργιος Κ. Χρυσικός, Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος

Richard P. Boucher, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

Stephen L. Johnson, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

Bradley Paul L. Martin, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

Jawaid A. Mirza, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

George E. Myhal, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

Lucrezia Reichlin, Μη Εκτελεστικός Ανεξάρτητος Σύμβουλος

Ανδρονίκη Ε. Μπούμη, Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος

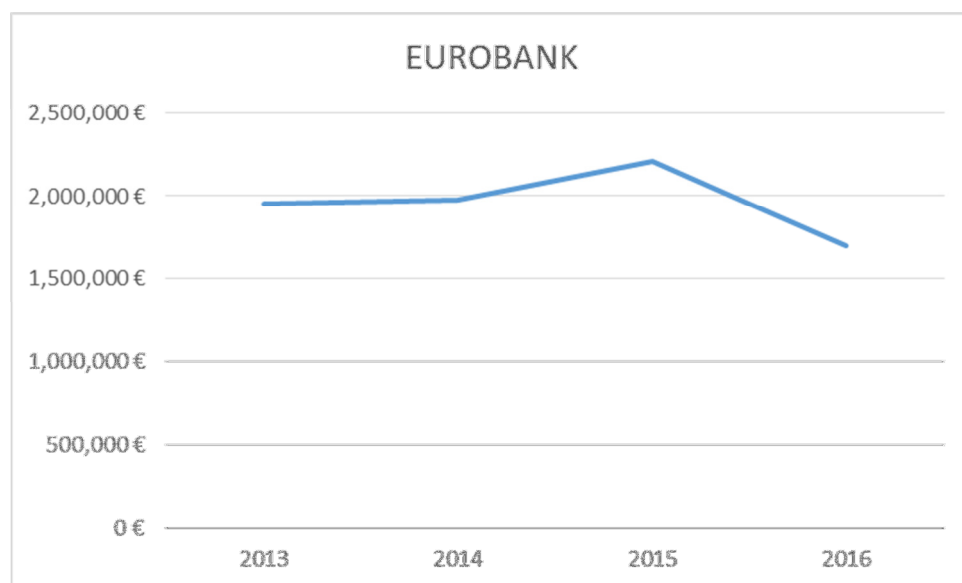
Εκπρόσωπος Ελληνικού Δημοσίου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3723/2008

Kenneth Howard Prince-Wright, Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος

Εκπρόσωπος του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3864/2010

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Στην συνέχεια όπως έγινε και για τις άλλες τράπεζες απεικονίζεται η πορεία των ταμειακών διαθέσιμων τα έτη 2013 , 2014 , 2015 , 2016.

Παρατηρείται λοιπόν πως η συγκεκριμένη τράπεζα έχει μια σχετικά σταθερή πορεία στα ταμειακά της διαθέσιμα. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της και την πρόσφατη ιστορική αναδρομή της, πρόκειται για μια τράπεζα με πλήθος στρατηγικών αποφάσεων που παρόλα αυτά υπάρχει σταθερότητα στα ταμειακά της διαθέσιμα και ισοδύναμα.

Το έτος 2013 βρισκόντουσαν στα ταμεία της τράπεζας ή ήταν έτοιμα να βρεθούν κάτι λιγότερο από δύο δις ευρώ. Στα ίδια επίπεδα κινήθηκε το επόμενο έτος, ενώ το 2015 υπήρχε μια μικρή αύξηση την οποία ακολούθησε μια μεγαλύτερη μείωση το 2016, καθιστώντας τα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα λιγότερα από ότι το 2013. Να σημειωθεί ότι η αύξηση του 2015 μπορεί να οφείλεται στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Έτσι, να μπήκαν λεφτά στα ταμεία, καθώς την χρειαζόταν για να δείξει ότι μπορεί να αντέξει σε πλήγματα όπως αυτά του 2016.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Παράλληλα με την οργανική της ανάπτυξη κατά τις δεκαετίες του 1990 και 2000, η Τράπεζα Πειραιώς υλοποίησε μία σειρά στρατηγικών κινήσεων, με σκοπό την εδραίωσή της στην εγχώρια αγορά. Έτσι, το 1998 προχώρησε στην απορρόφηση των εργασιών της Chase Manhattan στην Ελλάδα, στην εξαγορά της Τράπεζας Μακεδονίας-Θράκης και της μικρής εξειδικευμένης Τράπεζας Credit Lyonnais Hellas, ενώ στις αρχές του 1999 στην απόκτηση του ελέγχου της Τράπεζας Χίου και στην απορρόφηση των εργασιών της National Westminster Bank PLC στην Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 2000 πραγματοποίησε την ενοποίηση των τραπεζικών δραστηριοτήτων της στην Ελλάδα, μέσω της απορρόφησης των εμπορικών Τραπεζών Μακεδονίας-Θράκης και Χίου. Το 2002, η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε τον έλεγχο της ETBAbank, ενώ η απορρόφησή της ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2003.

Ο Όμιλος Τράπεζας Πειραιώς, υλοποιώντας τη στρατηγική επέκτασής του στις αγορές της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Ανατολικής Μεσογείου, εξαγόρασε αρχικά την Pater Credit Bank στη Ρουμανία, η οποία μετονομάστηκε σε Piraeus Bank Romania. Το 2005 προχώρησε στην εξαγορά της βουλγαρικής Τράπεζας Eurobank (μετονομάστηκε σε Piraeus Bank Bulgaria), ενισχύοντας την εκεί 12χρονη παρουσία του Ομίλου, ενώ τον Μάρτιο του 2006 ολοκληρώθηκε η συγχώνευση των καταστημάτων της Τράπεζας Πειραιώς στη Βουλγαρία με την Eurobank. Επίσης, το 2005, εισήλθε στη σερβική αγορά με την εξαγορά της Atlas Bank (μετονομάστηκε σε Piraeus Bank Beograd). Τέλος, εντός του 2007, ο Όμιλος της Τράπεζας Πειραιώς διεύρυνε τη διεθνή παρουσία του στην Ουκρανία με την εξαγορά της International Commerce Bank (μετονομάστηκε σε Piraeus Bank ICB) και στην Κύπρο με την ίδρυση της Τράπεζας Πειραιώς Κύπρου και τη συμφωνία εξαγοράς του δικτύου της Arab Bank Κύπρου.

Το 2012, η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε το «υγιές» τμήμα της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (επιλεγμένα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού) και τη Γενική Τράπεζα. Τον Μάρτιο του 2013, η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε τις τραπεζικές δραστηριότητες στην Ελλάδα της Τράπεζας Κύπρου, της Cyprus Popular Bank και της Ελληνικής Τράπεζας. Τον Ιούνιο του 2013, η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε τη Millennium Bank Ελλάδας. Τον Απρίλιο 2015 η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε το «υγιές» μέρος της Πανελλήνιας Τράπεζας. Οι συναλλαγές αυτές συνιστούν σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της αναδιάρθρωσης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, διαδικασία στην οποία η Τράπεζα Πειραιώς έχει συμμετάσχει από την πρώτη στιγμή ως βασικός πυλώνας.

Η Τράπεζα έχει ήδη ενσωματώσει πλήρως στα συστήματά της όλες τις παραπάνω εξαγορές της περιόδου 2012-2015, παρέχοντας στους πελάτες ολοκληρωμένη τραπεζική εξυπηρέτηση.

Στις αρχές Δεκεμβρίου 2015, η Τράπεζα Πειραιώς ανακοίνωσε την πλήρη κάλυψη της αύξησης του μετοχικού της κεφαλαίου κατά ποσό €2,6 δισ. Επιπλέον, εξέδωσε Υπό Αίρεση Μετατρέψιμες Ομολογίες σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου για το ΤΧΣ και την υπ' αρ. 36/02.11.2015 ΠΥΣ για ποσό ύψους €2,0 δισ.

Τα ίδια κεφάλαια του Ομίλου στις 30.06.2017 διαμορφώθηκαν σε €9,7 δισ. Ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών Κατηγορίας I (Common Equity Tier-1) του Ομίλου διαμορφώθηκε στο τέλος της ίδιας περιόδου στο 16,9%. Ο δείκτης Common Equity Tier-1, με βάση την πλήρη εφαρμογή των κανόνων της Βασιλείας III, διαμορφώθηκε στο 16,5%. Ως αποτέλεσμα, οι παρόντες δείκτες επάρκειας κεφαλαίων καθιστούν την Τράπεζα Πειραιώς μία από τις ισχυρότερες κεφαλαιακά σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Διοικητικό Συμβούλιο (πιέζοντας τον κέρσορα πάνω στα ονόματα σας εμφανίζονται περισσότερες πληροφορίες καθώς υπάρχει σύνδεσμος)

Μη Εκτελεστικός Πρόεδρος Δ.Σ

- [Γεώργιος Χαντζηνικολάου](#) του Πέτρου

Αντιπρόεδρος Δ.Σ.

- [Karel De Boeck](#) του Gerard, Αντιπρόεδρος Δ.Σ., Ανεξάρτητο Μη Εκτελεστικό Μέλος

Εκτελεστικά Μέλη

- [Χρήστος Μεγάλου](#) του Ιωάννη, Διευθύνων Σύμβουλος
- [Ηλίας Μίλης](#) του Δημητρίου, Εντεταλμένος Σύμβουλος

Ανεξάρτητα Μη Εκτελεστικά Μέλη

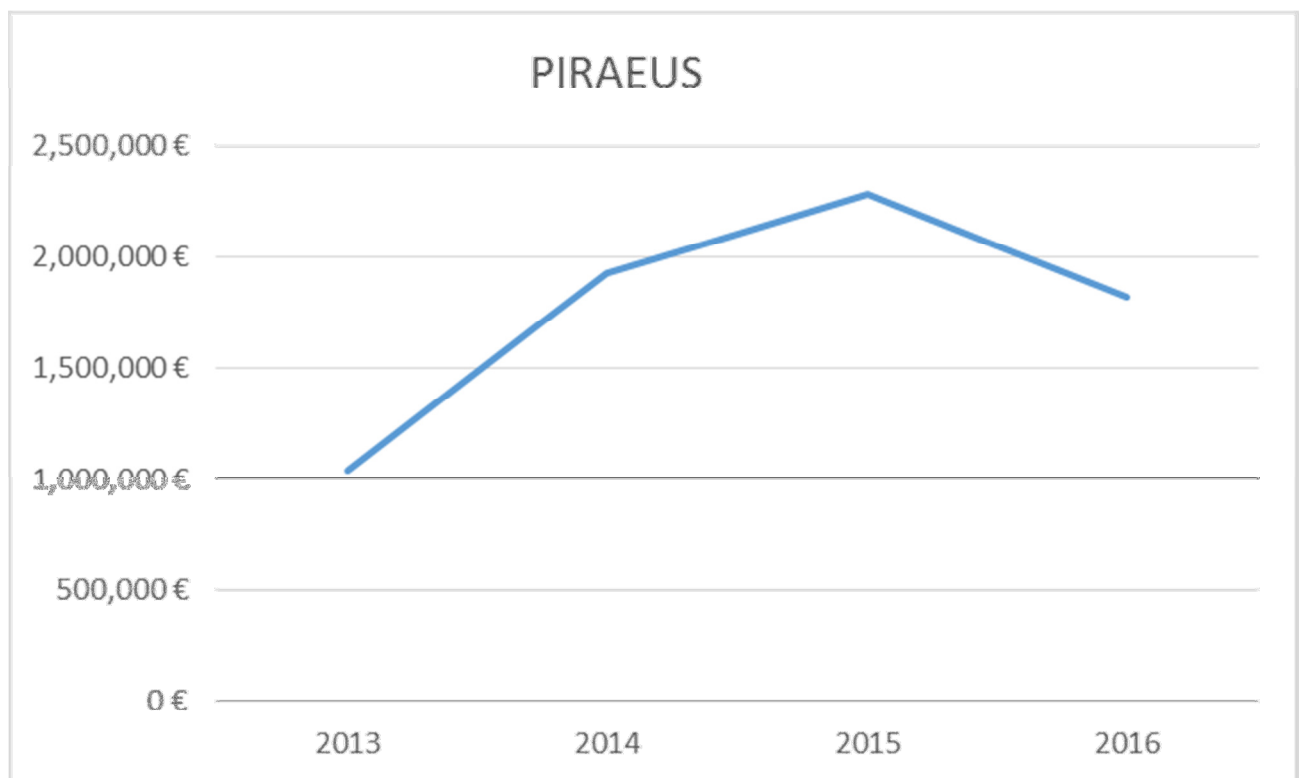
- [Βενετία Κοντογούρη](#) του Γεράσιμου, Ανεξάρτητο Μη Εκτελεστικό Μέλος
- [Arne Berggren](#) του Sten, Ανεξάρτητο Μη Εκτελεστικό Μέλος
- [Enrico Tommaso Cucchiani](#) του Clemente, Ανεξάρτητο Μη Εκτελεστικό Μέλος
- [David Hexter](#) του Richard, Ανεξάρτητο Μη Εκτελεστικό Μέλος

Μη Εκτελεστικά Μέλη

- [Σολομών Μπεράχας](#) του Αλβέρτου, Μη Εκτελεστικό Μέλος
- [Alexander Blades](#) του Ζήση, Μη Εκτελεστικό Μέλος
- [Αικατερίνη Μπερίτση](#) του Κωνσταντίνου (Εκπρόσωπος του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας Ν. 3864/2010)

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Σειρά έχει η κατάσταση ταμειακών ροών τα τελευταία έτη.

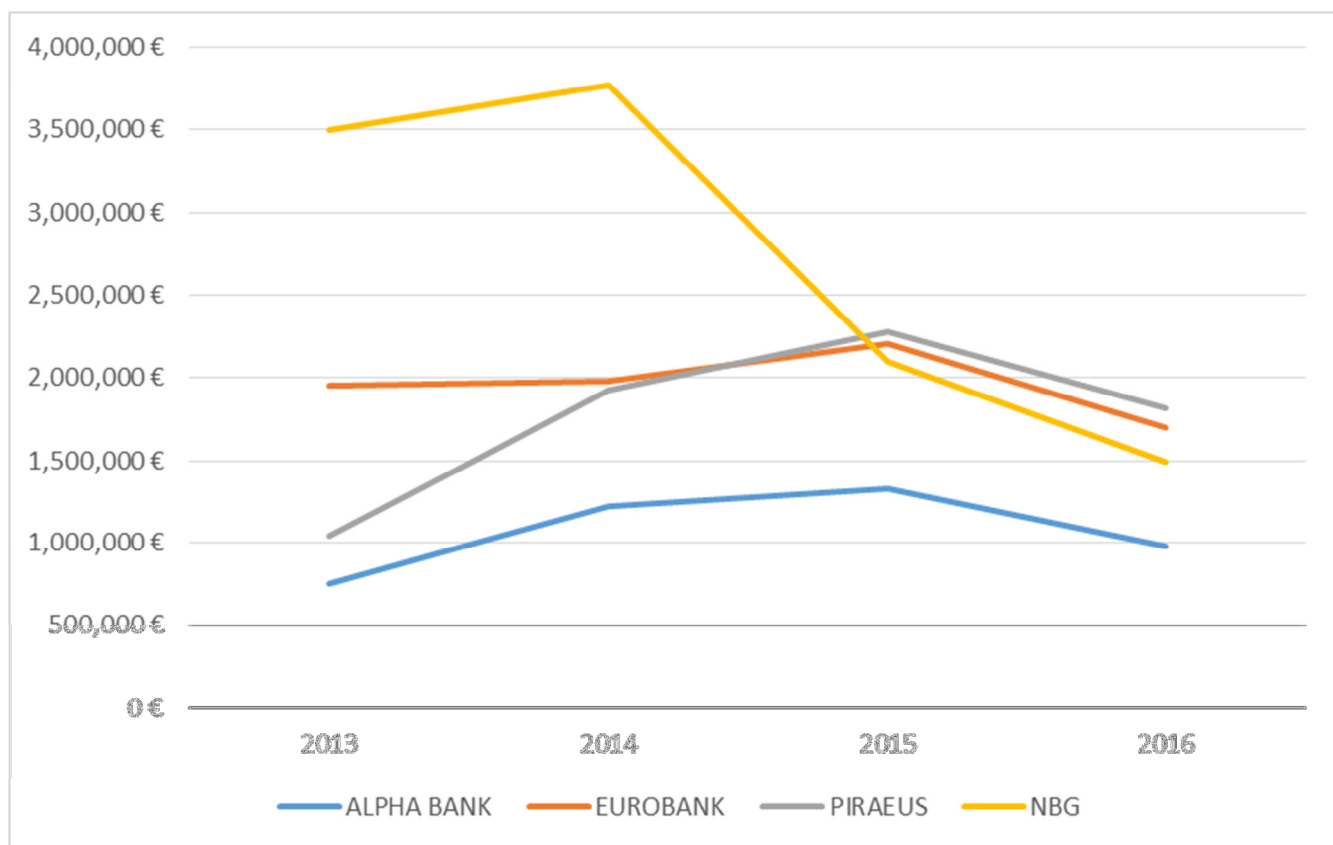

Η Πειραιώς είναι μια τράπεζα η οποία υποστηρίχτηκε αρκετά από τους μεγαλοεπενδυτές. Κατάφερε με επιτυχία να ενσωματώσει πολλές τράπεζες στην ίδια και ταυτόχρονα να αυξήσει την θέση της στα ταμειακά διαθέσιμα. Το έτος 2015 παραμένει και για την Πειραιώς η χρονολογία με τα περισσότερα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα. Να επισημανθεί ότι μιλάμε για το έτος όπου το Ταμείο Χρηματοπιστωτική Σταθερότητας ανάγκασε τις συστημικές τράπεζες στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, την οποία εκπλήρωσε η Πειραιώς. Από το 2013 λοιπόν, μέχρι το 2015 υπάρχει μια αύξηση και κατόπιν μια μείωση η οποία επανάφερε τον δείκτη στα επίπεδα ενός έτους πριν από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

ΣΥΝΔΙΑΣΜΕΝΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Κατόπιν, εξετάζονται οι ταμιακές ροές στο σύνολο των τραπεζών και όχι ξεχωριστά.

Το παρακάτω διάγραμμα απεικονίζει την εξέλιξη των καταστάσεων ταμειακών διαθέσιμων και ισοδύναμων συγκεντρωτικά σε σχέση με τις τράπεζες και τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016.

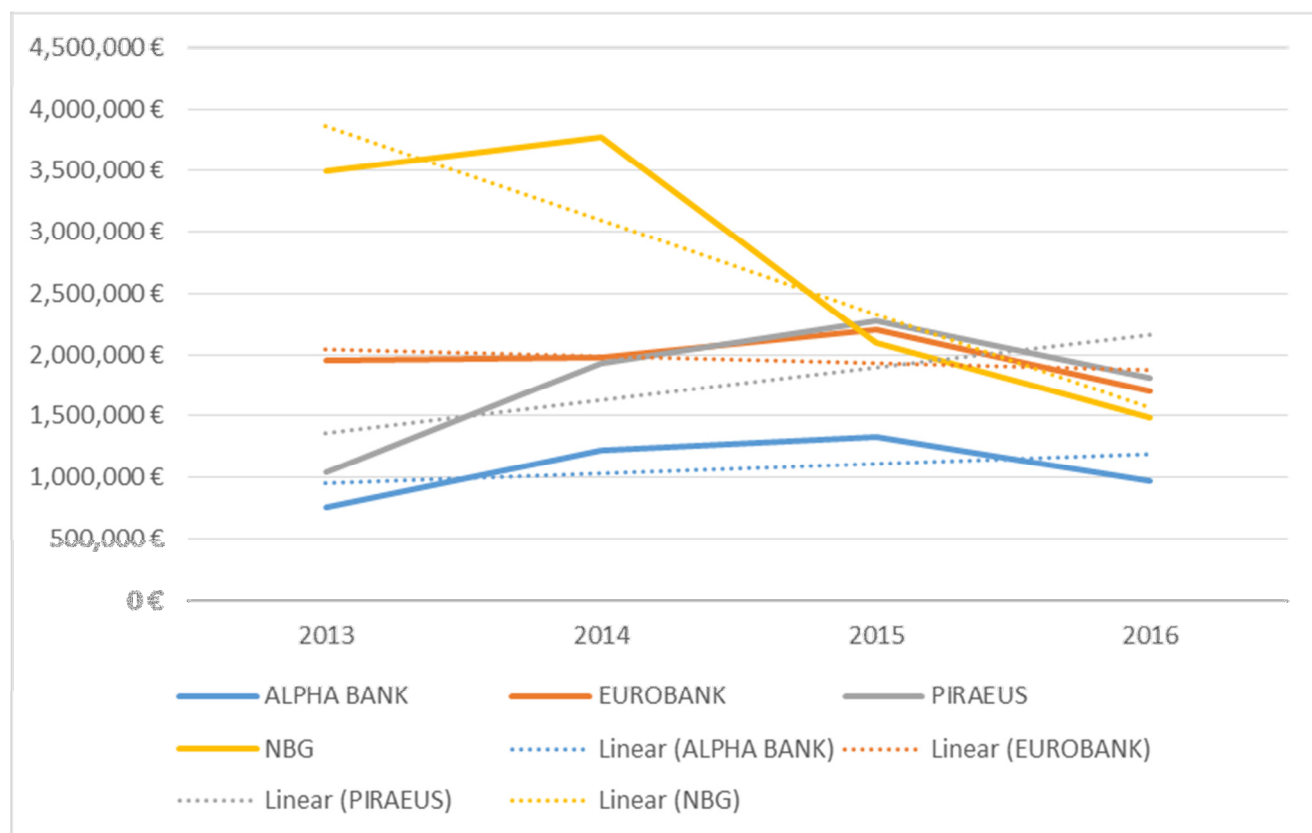

Με γαλανό χρώμα είναι η πορεία της Alpha Bank, με πορτοκαλί η πορεία της Eurobank, με γκρι της Πειραιώς και με κίτρινο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Παρατηρούμε ότι η Alpha Bank είναι σταθερά η τράπεζα με τα λιγότερα ταμειακά διαθέσιμα. Η Πειραιώς ενώ ήταν η αμέσως επόμενη από τις τέσσερις καταλήγει να έχει τα περισσότερα ταμειακά διαθέσιμα παρόλη τη μείωση του τελευταίου έτους. Η Eurobank κατέχει την ίδια θέση χωρίς ιδιαίτερες αυξομειώσεις. Την μεγάλη αλλαγή την διακρίνουμε στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας. Από το 2013 που είχε ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα σχεδόν τα διπλάσια από τις κάθε τράπεζα τείνει να φτάσει τα επίπεδα της Alpha Bank καθώς οι άλλες δύο τράπεζες την έχουν ξεπεράσει. Θα φανεί μέσα από τους δείκτες ROI αν τελικά θα της γυρίσουν τα ταμειακά διαθέσιμα καθώς σίγουρα θα έχει πολύ μεγάλες και μακροχρόνιες επενδύσεις.

Κατόπιν, παίρνοντας αυτά τα δεδομένα θελήσαμε να περιγράψουμε την κατάσταση στην οποία τείνουν τα ταμειακά διαθέσιμα.

Τρέχοντας την γραμμική παλινδρόμηση βγάλαμε τις νέες διακεκομμένες γραμμές που μα δείχνουν την τάση στο παρακάτω σχήμα.

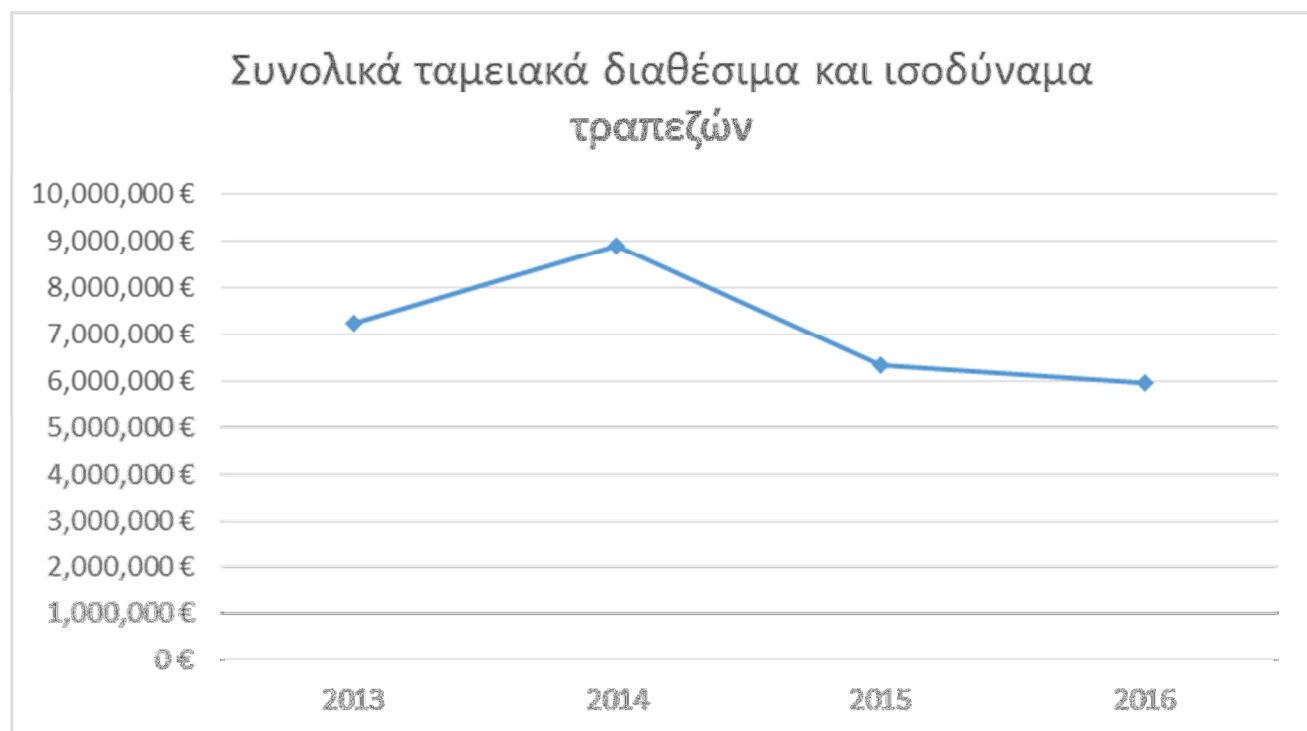
Οι τρεις από τις τέσσερις τράπεζες τείνουν να αυξάνουν τα ταμειακά τους διαθέσιμα ενώ η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας να τα μειώνει. Η κλίση της γραμμικής ευθείας της Εθνικής είναι πολύ μεγαλύτερη σε σχέση με τις άλλες. Πάντως φαίνεται να τείνουν όλες να έχουν στόχο να βρίσκονται μεταξύ 1,5 και 2 δις.

Για να κρίνουμε με αντικειμενικότερο τρόπο την κατάσταση της εκάστοτε τράπεζας υπολογίσαμε το άθροισμα των ταμειακών διαθέσιμων ανά έτος για όλες τις τράπεζες, ώστε να γνωρίζουμε επακριβώς την πορεία του κλάδου γενικότερα, και την σχέση της τράπεζας μέσα στον κλάδο.

Επιπλέον υπολογίσαμε τον μέσο όρο των ταμειακών διαθέσιμων ανά τράπεζα και το μέσο των συνολικών ταμειακών διαθέσιμων.

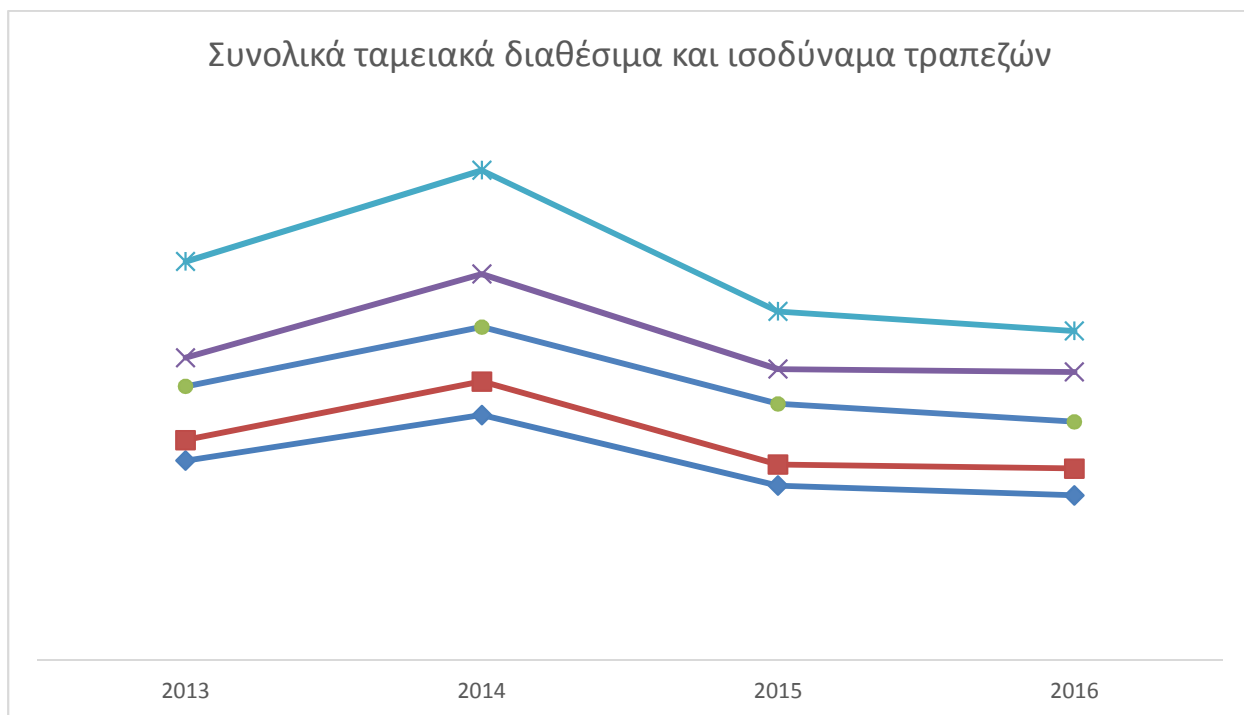
ΕΤΟΣ	ALPHA BANK	EUROBANK	PIRAEUS	NBG	ΣΥΝΟΛΟ
2013	748,999 €	1,951,000 €	1,040,989 €	3,498,000 €	7,238,988 €
2014	1,223,029 €	1,978,000 €	1,926,139 €	3,768,000 €	8,895,168 €
2015	765,248 €	2,205,000 €	1,264,024 €	2,097,000 €	6,331,272 €
2016	974,888 €	1,697,000 €	1,814,951 €	1,489,000 €	5,975,839 €
ΜΟ	928,041 €	1,957,750 €	1,511,526 €	2,713,000 €	7,110,317 €

Από τον πίνακα βλέπουμε ότι το 2014 είχαμε τα περισσότερα ταμειακά διαθέσιμα συνολικά σε τράπεζες καθώς ήταν και η χρονιά που τα αυξήσανε όλες. Μην ξεχνάμε ότι ήταν και χρονιά η οποία πάλι αναζητούνταν πολλοί επενδυτές ώστε να στηρίξουν τις τράπεζες. Μετέπειτα φάνηκε ένα μεγάλο μέρος του επενδυτικού κοινού να μένει δυσαρεστημένο και να μην θέλει να επενδύσει και να αυξήσει τα ταμειακά διαθέσιμα των τραπεζών. Γι' αυτό ίσως και να μειώθηκε τόσο πολύ ο δείκτης τα επόμενα χρόνια.

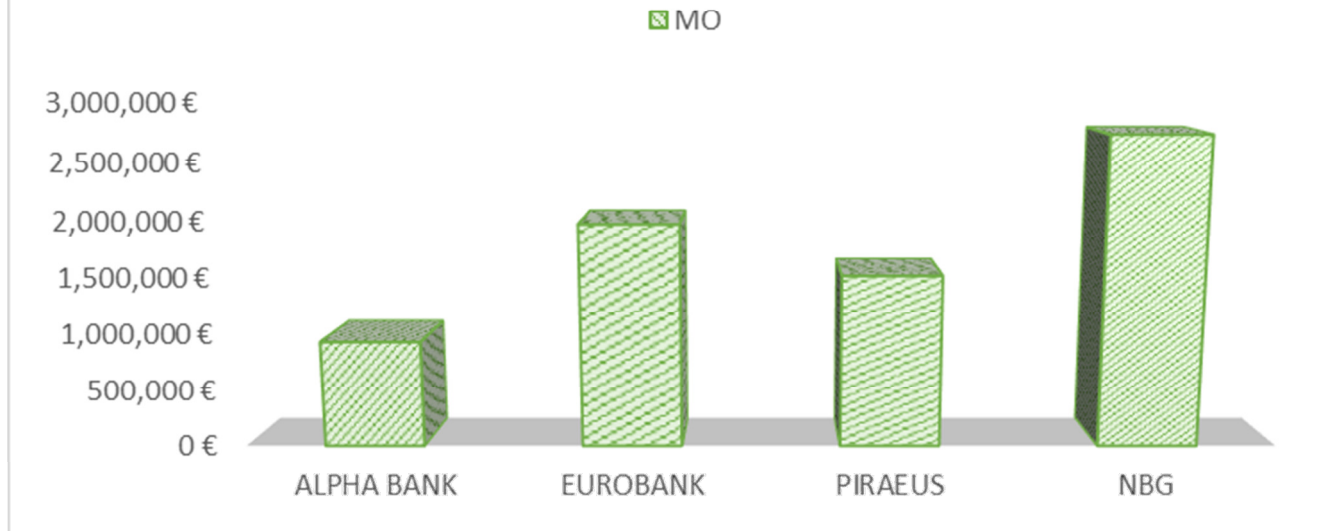
Παραπάνω φαίνεται η μείωση των ταμειακών διαθέσιμων και ισοδύναμων των τραπεζών.

Ενώ στο παρακάτω σχήμα βλέπουμε ότι η πορεία των δεικτών των τραπεζών είτε χωριστά είτε ενωμένα είναι ίδια όλα τα έτη.

Στο επόμενο σχήμα φαίνεται ο μέσος όρος της εκάστοτε τράπεζας για τα τελευταία έτη.

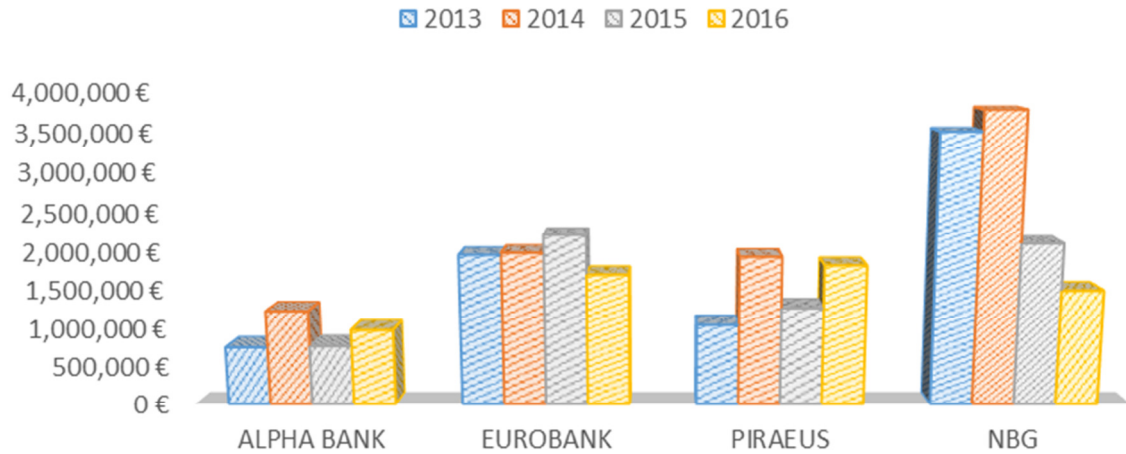
ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΑΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Από αυτό μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι εναλλαγές είναι μεγάλες καθώς για παράδειγμα η Πειραιώς η οποία το τελευταίο έτος κατείχε τα περισσότερα χρηματικά διαθέσιμα και ισοδύναμα βρίσκεται κατά μέσο όρο στην 3^η θέση. Είτε η κλίμακα αφήνει τις τράπεζες να έχουν ευελιξία στα ταμειακά τους διαθέσιμα είτε ίσως να είναι λίγο πιο ριψοκίνδυνες.

Τέλος βλέπουμε μια συνολική αναλυτική εικόνα για την πορεία, τις μεταβολές και τα σύνολα τα χρηματικών διαθέσιμων όλων των τραπεζών για όλα τα έτη.

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΑΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Πολύ χαμηλά σε σχέση με τις άλλες κινείται η Alpha Bank σε υψηλότερο μέσο όρο η Eurobank με σταθερά υψηλά τα ποσά των χρηματικών διαθέσιμων, η Πειραιώς κινείται μεγαλύτερες μεταβολές αλλά φαίνεται να προσπαθεί να παραμείνει υψηλά. Τεράστιες διαφορές φαίνονται στην NBG με πολύ μεγάλη μείωση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τελικά συμπεραίνουμε ότι η κατάσταση ταμειακών ροών είναι μια πληροφοριακή κατάσταση με ανταποδοτικό πληροφοριακό όφελος για το περιβάλλον της επιχείρησης, είτε αυτό είναι το εσωτερικό, είτε το εξωτερικό. Οι ταμειακές ροές αποτελούν πηγή πληροφόρησης για τα θεμελιώδη δεδομένα της επιχείρησης.

Για να έχεις όμως μια σωστή άποψη και ορθή εικόνα θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι υπόλοιποι δείκτες μιας επιχείρησης, όχι μόνο των ταμειακών διαθέσιμων αλλά οι συνδυασμένοι αριθμοδείκτες. Ωστε να γνωρίζουμε από πού προήλθε η κατάσταση, γιατί υπήρξε μεταβολή και αν περιμένουμε μελλοντική μεταβολή. Σημαντικό είναι να λαμβάνεται υπόψη, διαχρονικά η εξέλιξη των ταμειακών διαθέσιμων και των διοικητικών αποφάσεων, καθώς υπάρχει μια θεωρία ότι η καταστάσεις ταμειακών ροών μπήκε στον ισολογισμό καθαρά και μόνο για να υπάρχει διαφάνεια.

Ιστορικά, βλέπουμε ότι οι τράπεζες που «'άντεξαν», ήταν αυτές που μπόρεσαν να κεφαλαιοποιηθούν με κάποιο τρόπο όταν αυτό έγινε απαραίτητο. Οι υπόλοιπες απορροφήθηκαν από αυτές που μπορούσαν να βρουν ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα.

Με μια ματιά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η δύο από τέσσερις τράπεζες δεν κινδυνεύουν αλλά χωρίς να είμαστε απόλυτοι. Η Άλφα επειδή είναι στα χαμηλότερα επίπεδα και η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος επειδή έχει υποστεί μεγάλη συρρίκνωση και θα έπρεπε να δούμε μια στρατηγική κίνηση εκ μέρους της.

Οι προτάσεις είναι να γίνει μεγαλύτερη και βαθύτερη έρευνα ώστε να κατανοηθεί πλήρως η ταμειακή κατάσταση των τραπεζών και του τραπεζικού συστήματος σε σχέση με άλλα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Αγγελόπουλος Π., Τράπεζες και Χρηματοπιστωτικό Σύστημα, Β έκδοση, εκδ. Αθ. Σταμούλης, Αθήνα, 2008. 14

Γλόκας Μ. – Ξηρογιάννης Γ. – Σταϊκούρας Χ., Οργάνωση και Διοίκηση Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα, 2006.

ΣΗΚΗΣ ΦΩΤΙΟΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ 2009

Bank of Greece, 2009, *The crisis of 1929, Greek economy and the reports of the Bank of Greece for the years 1928-1940*, Athens (in Greek)

Harvard Business Essentials- Διαχείριση Κρίσεων,/ κόσμος του Επενδυτή.

JOHN.P.KOTTER- Ηγέτης στις αλλαγές, Εκδόσεις Κριτική/BUSSINESS MANAGEMENT

Profesor of International Financial Law Secretary General, HBA September 2010

K. KOSMIDOU, C. ZOPOUNIDIS *South-Eastern Europe Journal of Economics* 1 (2008)

Systemic Risk in Banking Edited by Allen N. Berger, Philip Molyneux, and John O. S. Wilson

The Greek fiscal crisis and its impact on the domestic banking system, Christos Vl. Gortsos

The Greek Banking system after the 1929 crisis

THE EVOLUTION OF BANKING SYSTEM IN GREECE AFTER 1975, master in politics and economics of contemporary eastern and south eastern Europe, December, 2009.

Venezis I., 1955, Bank of Greece, 25 years History, 1928-1952, Athens (in Greek).

Ελληνική Ένωση Τραπεζών, (2011), Το ελληνικό τραπεζικό σύστημα το 2010.

Ινστιτούτο Ομοσπονδίας Εργασίας Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδος (2009), Η Απασχόληση στις Τράπεζες, Αθήνα

Ο Τραπεζικός Κλάδος στην Ελλάδα- Η πορεία των οικονομικών μεγεθών των μεγάλων ελληνικών τραπεζών, 2005

Πώς θα κατακτήσετε τους εργαζομένους και τους πελάτες σας- ALL Business is SHOW BUSINESS, Scott.McKain, Εκδόσεις Διάλογος- μετάφραση Μαρία Κωνσταντοπούλου

Η κατάσταση ταμειακών ροών (Cash Flow Statement) σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής παρακολούθησης, Μ Μιχάλη - 2015 - nestor.teipel.gr

Ταμειακές ροές., E Makatounaki, E Μακατουνάκη - 2010 - apothesis.lib.teicrete.gr

www.bankofgreece.gr

www.centralbankofgreece.gr

www.icap.gr

www.in.gr

www.tovima.gr

www.naftemporiki.gr

www.capital.gr

<https://www.nbg.gr/>

<http://www.piraeusbank.gr>

<http://www.alpha.gr>

<https://www.eurobank.gr>